

aduguns

Otrdiena ● 2020. gada 21. septembris

CENA tirdzniecībā 0,75 EUR

Ierodas velobraucēji 7.

Sanita Karavoičika

"Pirmās īstās emocijas un apjausma, ka esmu ieguvusi 3.vietu, atnāca tikai divas dienas pēc sacensībām, kad noskatījos atsūtīto video no apbalvošanas ceremonijas. Tas bija brīdis, kad pati noticeju – tā tiešām ir realitāte. Es to izdarīju," teic lazdulejete INA ANISIMOVA. 12.septembrī Ina piedalījās Latvijas Bodibildinga, fitnesa un bodifitnesa federācijas rīkotajās starptautiskajās sacensībās Latvijas kauss "Rīgas pērle 2021", no kurām kategorijā 'bodifitness' mājas pārbrauca ar kausu.

Starptautiskās sacensības tradicionāli norisinājas koncerta zālē "Studio69" Rīgā, kur uz skatuves kāpa un savu labāko formu demonstrēja sievietes un vīrieši dažādās bodibildinga un fitnesa sporta veidu kategorijās - 'bikini fitness', 'bodifitness', 'wellness fitness', 'klasiskais bodibildings' un 'bodibildings'. Kopumā pasākumā piedalījās vairāk nekā 100 dalībnieku no dažādām valstīm. Lazardulejitei Inai viņas sportiskajā karjerā šis bija otrs lielās sacensības, debiju viņa piedzīvoja pagājušajā gadā, kad ar savu sniegumu ierindojās pirmajā piecīniekā. "Jau toreiz lietpratēji teica, ka bikini kategorija nebūs īsti domāta man, man piemērotāks ir 'bodifitness'. Bet vēl šaubījos, vai tiešām tā ir. Viņiem izrādījās taisnība," teic Ina. Lazardulejitei atklāj, ka sacensībās izbaudīja notiekošo – konkursantes viena otru atbalstīja, bija radīta atbilstoša atmosfēra. Sacensību diena Inai sākās jau pulksten 5 no rīta, kad vajadzēja doties pie make-up speciālistes: "Fitnesa sacensības ir diezgan specifiskas, jo prasa īpašu sagatavošanos. Izrādās, mums Latvijā nav daudz profesionāļu, kas prastu sagatavot skatuves tēlu tieši tāda veida sacensībām. Iziešanai uz lielās skatuves mani krāsoja meitenes no Krievijas, kuras ieradās Latvijā iepriekšējā vakarā un no pulksten 23 visu nakti lika make-up nākamās dienas konkursantēm."

Galvenais - patikt pašai sev

Sacensībās katrai kategorijai bija siks iznācīns. Ina stāsta, ka nevarējusi vien nobrīnīties par fitmodelēm. Visas tik tievīnas, smalkas un trauslas kā porcelāna lelles. Bet pati visu notiekošo uzņēmēsi ar vēsu prātu. Arī treneris Georgijs Datašvili saudzīgi atgādinājis, - tu īpaši nesaceries.

* Turpinājums 2.lpp.

Īszīnās

novada pašvaldībai vai nosūtot pa pastu.

Riko pasažieru aptauju

No 13. septembra SIA "Latvijas Sabiedriskais Autobuss" veic pasažieru aptauju, lai noskaidrotu, kā viņi vērtē sniegtu pakalpojumu kvalitāti, kā arī, vai mainījušies pārvietošanās paradumi ar sabiedrisko transportu Covid-19 noteikto ierobežojumu dēļ. Alūksnes, Balvu, Jelgavas, Kuldīgas un Saldus novada, kā arī Pierīgas – Ādažu, Baložu, Mārupes un Jaunmārupes – novada iedzīvotājiem ir iespēja izteikt viedokli gan par maršrutiem, reisiem, sabiedriskā transporta izmantošanas regularitāti, kā arī par pakalpojuma un autobusu kvalitāti. Anketu var aizpildīt arī elektroniski, apmeklējot mājaslapu www.bbbs.lv un izvēloties attiecīgo sadaļu.

**Nākamajā
adugunī**

- Skan lūgšanas, dzeja un mūzika lesvēta atjaunotās vitrāžas
- Attālinātā darba plusi un minusi Izglītības reformas ietekmē skolotāju darbu

Covid-19

(19.septembris)

Balvu novads – 98
Alūksnes novads - 28
Gulbenes novads - 52
Ludzas novads – 37
Rēzeknes novads - 147

Lai veicinātu Balvu novada atpazīstamību un vienotu vizuālā tēla veidošanu, kā arī Balvu novada iedzīvotāju piederības sajūtu novadam, novada pašvaldība organizē ideju konkursu "Par Balvu novada ģerboņa izveidi". Līdz 1.oktobrim ikviens fiziska, juridiska persona vai personu grupas aicinātas iesūtīt idejas, kādam būtu jāizskatās jaunajam Balvu novada ģerbonim. Konkursa ideja jānoformē brīvā formā, neaizmirstot pievienot iesniedzēja vārdu, uzvārdu, e-pastu un telefona numuru. Konkursa piedāvājumu var iesniegt: elektroniski, nosūtot uz e-pasta adresi iluta.jaunzeikare@balvi.lv; personīgi iesniedzot Balvu

Izsludināts konkurss jaunajam Balvu ģerbonim

Lai veicinātu Balvu novada atpazīstamību un vienotu vizuālā tēla veidošanu, kā arī Balvu novada iedzīvotāju piederības sajūtu novadam, novada pašvaldība organizē ideju konkursu "Par Balvu novada ģerboņa izveidi". Līdz 1.oktobrim ikviens fiziska, juridiska persona vai personu grupas aicinātas iesūtīt idejas, kādam būtu jāizskatās jaunajam Balvu novada ģerbonim. Konkursa ideja jānoformē brīvā formā, neaizmirstot pievienot iesniedzēja vārdu, uzvārdu, e-pastu un telefona numuru. Konkursa piedāvājumu var iesniegt: elektroniski, nosūtot uz e-pasta adresi iluta.jaunzeikare@balvi.lv; personīgi iesniedzot Balvu

* Sākums 1.lpp.

Vārds žurnālistam

Ingrīda Zinkovska

Kad labība nokulta, kartupeļi, bietes un burkāni sarūmējušies pagrabos, gurķi satupināti burkās, bet sīpolu un ķiploku garās bizes nokarājas pie virtuves sienām, gan zemnieki, gan mazdārziņu īpašnieki novērtē izaudzēto. Kad pilsētu mūros un birojos nonikušie baudījuši atvaijnājumu, viņi pārlūko bilžu galerijas un svētlaimīgi kavējas atmiņās. Kad stāvam uz gadu sliekšņa, pametot skatienu pāri plecam, censāmies saprast, vai ceļš, ko esam gājuši, bijis īstais. "Tas ir tāds pateicības un pārdomu mirkis par to, kas es esmu un kāpēc es esmu šeit," par dzimšanas dienu teic kāds intervējamais vienā no žurnāliem. Pirmajos darba gados ar lielu interesiju izlasiju grāmatu "Apstāties un atskatīties" par savas profesijas amata brājiem un viņu darbu. Medijos strādājošajiem, kā neviens, nepieciešams apstāties un atskatīties, kas nozīmē analizēt, spriest un secināt. Un tas ir interesanti! Piemēram, pirms pandēmijas atsevišķu profesiju pārstāvji nepārtraukti pieprasīja algu paaugstināšanu un baidīja ar streikiem, bet *kovids* radija situāciju, kad iepriekš izdzīvotais nu daudziem šķita kā zudusī laimes zeme, lai arī ar mazākām algām. Vai atkal vēlēšanu, vienalga kāda limeņa, tuvošanās, vai iespēja iegūt augstāku un labāk apmaksātu amatu, - cilvēkus, kas to kāro, biežāk nekā parasti pamanīsiet sociālajos tīklos. Un kur tad vēl romantiskie gara lidojumi, kulinārijas šedevri, izgājiemi sabiedribā... Tā varētu turpināt un turpināt. Ikiens notikums ir viela analīzei un pārdomām, - kas un kāpēc, - ne tikai dzimšanas diena.

Latvijā

Rīgas skolās un teju pusē bērnudārzu sasniegta vismaz 80% darbinieku vakcinācijas aptvere. Rīgā 83% skolu un nepilnā pusē bērnudārzu vismaz 80% darbinieku ir vakcinējušies pret Covid-19, - informēja Rīgas domes priekšsēdētājs Mārtiņš Staķis. Pagājušo trešdien informāciju par vismaz 80% darbinieku vakcinēšanos pret Covid-19 iesniegušas 179 izglītības iestādes, to skaitā 90 no 109 skolām, kas ir aptuveni 83%. Vairākās iestādēs poti pret Covid-19 saņēmuši pat visi darbinieki 100%. Kā zinots, Rīgas dome piešķirusi 1,7 miljonus eiro izglītības iestāžu darbinieku motivēšanai vakcinēties pret Covid-19. Sasnedzot noteikto personāla vakcinācijas apjomu, izglītības iestādes varēs saņemt 5000 eiro, 7500 eiro vai 10 000 eiro papildu finansējumu, atkarībā no iestādes lieluma un strādājošo skaita.

Veselības ministrs Pavļutis iztur neuzticības balsojumu un saglabā amatu. Saeimas vairākums 16. septembrī noraidīja vairāku opozīcijā esošās Zaļo un zemnieku savienības (ZZS) Saeimas frakcijas deputātu iesniegto lēmumprojektu par neuzticības izteikšanu veselības ministram Danielam Pavļutam ("Attīstībai/Par!"). Par neuzticības izteikšanu Pavļutam balsoja 34 Saeimas deputāti, pret bija 50 parlamentārieši un neviens balsojumā neatturējās.

Vāc parakstus, lai "neattaisnoti nevakcinētie" Covid-19 pacienti ārstēšanās izdevumus segtu paši. Iedzivotāju iniciatīvu portālā "Manabalss.lv" sākta parakstu vākšana par to, lai "neattaisnoti nevakcinētie" Covid-19 pacienti ārstēšanās izdevumus segtu paši. Iniciatīvu iesniedzis Sandis Kravalis, kurš norāda, ka slimnīcās ar SARS-CoV2 infekcijas vidēji smagu un smagu gaitu tiek stacionēti arvien vairāk pret Covid-19 nevakcinēti pacienti. Nokļūšana slimnīcā ar Covid-19, it īpaši intensīvās terapijas vai reanimācijas nodalās, rada valstij milzīgus izdevumus. Viņš atzīmē, ka ārstiem vēl joprojām nav joti iedarbīgu medikamentu vidēji smagas un smagas Covid-19 infekcijas ārstēšanai, tomēr jau vairāk nekā sešus mēnešus ir pieejama "joti iedarbīga profilakse" ar vakcīnām. Vienas vakcīnas izmaksas esot līdz pat 300-400 reizēm mazākas nekā pacienta ārstēšana intensīvās terapijas vai reanimācijas nodalā. Izmaksas, kas saistītas ar Covid-19 pacientu ārstēšanu, patlaban sedz nodokļu maksātāji, - informē Kravalis.

/No portāliem www.delfi.lv, www.lsm.lv, www.apollo.lv

Mājās pārvēd kausu

"Pašas sacensības īsti neatceros, tas bija mans otrs lielais iznāciens uz skatuvēs. Šogad tiešām gāju uz mērķi – biju sportā uz visiem 100%, visu ievēroju. Nezināju, vai būs medaja, bet, protams, cerēju. Katrs sportists kaut ko grib sasniegt. Arī es. Es gribēju būt skaista – izveidot pievilkīgu augumu. Vieniem tas patīk, citiem nē. Bet šajā gadījumā svarīgi, kā jūtos pati, vai esmu saskaņā ar sevi," atklāj Ina. Viņa ir pārliecīnāta, ka ceļā uz skaistu augumu gadi nav šķērslis. Ina savu fitnesa modeles karjeru uzsāka 43 gadu vecumā: "Ar pārliecību varu apgalvot – ja grib, tad var. Turklat jebkurā vecumā. Kādēj es to daru? Sevis dēļ. Tas ceļ pašnovērtējumu, uzlabojas iekšējā pašsājuta. Beidzot es sev patiku! Sākumā maz kas mani atbalstīja. Viens teica, - ja gribi, dari, kāds cits pajautāja, priekš kam man kaut kas tāds vajadzīgs?"

Nokomplektē savu trenažieru zāli

Gads no vienām sacensībām līdz otrām ir pietiekami ilgs laiks, lai labi sagatavotos nākamajām. Bet vai arī Covid laikā? Ina atzīst, - pandēmijā traucēja neziņa, kas būs tālāk, kā būs... Taču kopā ar savu treneri Georgiju Datašvili viņa tāpat cītīgi trenējās. "Šajā sporta veidā ir tāpat kā citos, nevar sagatavoties olimpiskajām sporta spēlēm divus vai trīs mēnešus pirms tām. Lai būtu vislabākajā formā, jātrenējas regulāri un daudz," ir pārliecīnāta lazdulejiete. Sākumā treniņi notika *online* režīmā – Ina nopirkā pāris hanteles un trenējās no savām lauku mājām Lazdulejas pagastā, meža ielokā, bet treneris vadīja trenējaprocesu no Rīgas. "Visu laiku cerējām uz brīdi, kad atļaus trenēties trenažieru zālēs, taču tas nenotika. Kādā dienā sapratu, ka sava zāle, kurā iepriekš vadīju *bachatas* deju nodarbības, visu laiku stāv tukša, jo pandēmijas dēļ deju nodarbības nedrīkstēju vadit. Tā radās ideja to pārveidot par telpu treniņiem," stāsta Ina. Drīz vien viņa sāka meklēt trenažierus, kas pandēmijas laikā izrādījās visai sarežģīts uzdevums, jo nebija iespējams dabūt pat visparastāko hanteli. "Katrū reizi atkārtojās viens un tas pats. Internetveikalā noskatīju preci, samaksāju par pirkumu, un tad man atgrieza naudu par pirkumu ar piebildi - prece nav pieejama. Jautāju, kādēj tad mājaslapā vispār kaut kas jāliek, uz ko pārdevējs atbildēja, - lai cilvēks vismaz ienāk un paskatās. Vienu trenažieri nopirku februārī, bet man viņu piegādāja tikai pēc Līgo svētkiem. Trenažieru zāles iekārtošana izrādījās joti ilgstošs un sarežģīts process," atzīst Ina.

Bez sporta sevi nevar iedomāties

Ikiens, kurš nodarbojas ar sportu, zina, ka tam vajadzīga motivācija un apņēmība. Vieniem tās pietrūkst, savukārt kāds vēl spēj motivēt citus. Ina atklāj, - tas, ko dara trenažieru zālē, viņai joti patīk, jo tā ir veselība, ķermēja skaistums, iekšējā pārliecība. "Katrām cilvēkam ir kāds valasprieks. Kādai sievietei tā varbūt ir izšūšana, man - treniņi. Tas ir hobis, kas vēl arī dod veselību. Ne reizi nav bijis tā, ka eju uz treniņu ar domu, - kā negribas! Ne reizi. Bez sporta savu dzīvi nevaru iedomāties, un to saku es - sieviete, kurai skolas laikā

Godam pārstāv Latviju. Savā kategorijā Ina Āņisimova bija vienīgā latviete. Vēl jo lielāks prieks, ka viņa iekļuva labāko trijniekā.

Bez sporta ne dienu. Ikdienā, būdama grāmatvede, Ina atrod laiku sportiskām aktivitātēm savā sporta zālē. Viņa ar lepnumu teic, ka visus trenažierus no pirmās līdz pēdējai skrūvītei salikusi kopā pati.

sports bija viens no nīstākajiem priekšmetiem. Biju vārgulīga, maziņa, no visiem baidījos un sportu nemilēju. Tagad viss ir otrādi. Pienācis vecums, kad sāk palikt bail kļūt šķībai, greizai, nesmukai. Viendien sevi pieķeru pie domas, ka esmu kā pelnrušķīte no pasakas. Kādreiz jaunībā slaucu govīs – man tās bija divas, un vēl 30 truši jābaro, zāle jāplauj. Bet skaidri atceros brīdi, kad, agrā ritā slaukdama govīs, sev atgādināju, - tas ne uz ilgu laiku, tas beigties. Nu esmu izaugsusi un jūtos skaista. Skatos uz sevi un domāju, - vai tiešām tā esmu es? Tā, kura bērnībā no visa un visiem baidījās, slaucu govīs... Tagad zinu tākai vienu. Ja ir sapņi, tie jāpiepilda. Un gadi nudien nav šķērslis," ir pārliecīnāta Ina Āņisimova.

Gandarīts par savas audzēknes lielisko

rezultātu ir arī viņas treneris Georgijs Datašvili: "Ina pie manis atnāca pirms gandrīz diviem gadiem. Šajā laikā mēs ne tikai izveidojām sapņu augumu, mēs izveidojām komandu, kurā nevis komandē, bet palīdz gūt panākumus. Ina ir no tiem cilvēkiem, kuri, saņemot uzdevumu lekt, vispirms pajautā,- cik augstu? Viņa pilnībā uzticas man kā trenerim un izpilda visas norādes ārpus sporta zāles. Tas viss arī noveda līdz rezultātam - tā ir mūsu komandas otrā medaja un pirmā tik augsta limeņa. Un, lai arī mūsu sadarbības laikā Ina pati kļuva par treneri, prieks, ka tas nenovēda pie treniņu procesa "savas izpratnes". Mums izdevās izveidot labu un izaicības pilnu vienam pret otru komandu. Cienu un novērtēju savu audzēkni."

Izidora viedoklis

Skaldi un valdi!

Bija saulaina rudens pēcpusdiena. Perdinavas ciema ļaudis steidza novākt tūpenus savos piemājas dārziņos un nemaz nepamanīja, pa kuru laiku sābru Donata pagalmā bez mazākā trokšņa bija ieripojis spīdīgs elektroauto. No tā izkāpa smalks kungs glauņā ančukā. Tādas lietas te katru dienu nenotiek, tāpēc, pamanijs svešnieku, Donats devās tam preti un vaicāja par apciemojuma iemeslu. Kā izrādījās, atbraucējs ir gandrīz vai savējais, un radi tam kādreiz dzīvojuši tepat, Perdinavas ciemā, tikai skarbie politikas un ekonomikas vēji šo aiznesuši plašajā pasaulē. Viesis izrādījās smaidīgs, runīgs un arī dāsns. Driz vien dažādi dzērieni un ēdieni no auto tika likti uz galda pagalmā, un ap to jau pulcējās bariņš zinākāgu perdinaviešu. Atbraucējs stādījās priekšā kā Skaldu Valdis un labprāt stāstīja par to, kādos augstos amatos ir bijis un kā politiskās partijas mainījis, ar kādiem ministriem un deputātiem kopā dzēris un kādas tālas zemes apceļojis. Perdinavieši klausījās pavērtām mutēm. Kad pāris pudeles jau bija iztukšotas, Valdis sāka interesēties, vai tuvākajā apkārtnē kāds negribētu izdevīgi pārdot savus īpašumus, mājas, mežus, zemi. Viņa firma tos nopirktu par labu cenu. Perdinavieši saskatījās, bet, negribēdamies viesi aizvainot, teica, ka par to ir jāpādomā, jo nevar tā uzreiz tik būtiskas lietas lemt. Biznesmenis piekrita, ka nopietni darījumi ir kārtīgi jāapsver, un atnesa no mašīnas vēl pāris pudeles. Sarunas palika arvien skalākas. Brīziem visi runāja reizē un maz ko varēja saprast. Tad viesis piedauzīja ar dakšīnu pie tukšās pudeles un, pakāpies uz taburetes, svinīgi paziņoja, ka grib teikt uzrunu. Pagalmā iestājās kapa klusums. Varēja pat saklausīt, kā tālumā ierejas kaimiņu ciema suns.

Skaldu Valda uzruna Perdinavas ciema ļaudīm

Dārgie perdinavieši! Brāji un draugi! Šovakar, būdams kopā ar jums, es dzīļi izjūtu savas saknes un savu senču garu mums visiem tik mīļajā Perdinavas ciemā, tāpēc gribu ar jums runāt no sirds. Draugi, ne velti es, kā īstenais perdinavietis, gribu no jums godīgi nopirkīt jūsu īpašumus par labu samaksu skaidrā naudā. Ja jūs tos nepārdoiset man, nāks citi, kuri jūs apšmauks vai atņems jūsu zemi ar viltu. Jums uzliks tādus nodokļus, ka jūs būsiet laimīgi atdot to par velti, lai tikai nepaliktu parādniekos paši un jūsu bērni. Bet jūs nemaz nezināt, ka tāpat visi jau esat iedzīti milzīgos parādos un verdzībā un par to ir parūpējusies jūsu valdība, kura tik aizņemas naudu un šķiež to bezjēgā pa labi un kreisi, nevis saprātīgi tērē valsts attīstībai tautas labā. Pasakiet tai paldies! Es arī saku paldies, jo man viņi dod atbalstu elektroauto iegādei, un arī citi labumi, atšķirībā no jums, man ir pieejami.

Draugi! Lai dzīvo Covid un lai tas nekad neizbeidzas! Tikai pateicoties Covid, tagad daži var darīt visu, kas viņiem ienāk prātā, un nenest par to nekādu atbildību. Un nav vairs arī, kas pieprasītu atbildību. Tauta ir nobiedēta un sadalīta divās daļās, kuras rej viena uz otru, plēšas savā starpā, un cilvēkiem vairs neatliek ne laiks, ne enerģija darīt kaut ko citu, kur nu vēl sekot līdz tam, kā tiek tērēta nodokļu un valstij aizdotā nauda. Tagad daudzi var atlauties vispār neko derīgu nedarīt, pat nodarboties ar kaitniecību, jo naudas ir tik daudz, ka precēm jācēl cenas. Tas, ka lielākā daļa ar šādu politiku nākotnē būs iedzīta parādos un nabadzībā, nav viņu problēma, lai cilvēki paši tiek ar to galā. Amatpersonām priekš tādām lietām nav laika, jo pašreiz notiek nepārtraukta cīņa ar Covid. Draugi, šis ir iespēju laiks! Man ir iespēju pase. Neprasiet, ar kādu poti es potējos un kā es tiku pie šīs pases, bet tas nozīmē, ka es tagad automātiski esmu pirmās šķiras pilsonis un man ir iespējas, bet jūs esat pēdējās šķiras un jums nav iespēju. Ahāāā! Sapratāt! Agrāk zemniekiem un suņiem muižas dārzā ienākt bija liegts, tagad suņi varēs staigāt, bet nepotētie nedrīkstēs. Nekur viņi nevarēs iet. Un mani pārņem lepnumis, ka es varešu, bet citi nevarēs. Man viemēr nepatika, ka visi var darīt visu. Tikai tagad, kad man ir iespējas, bet lielai daļai nav, es sāku justies pilnveidīgs un gribu, lai tā būtu arī turpmāk. Valdības rīcība pilsoņos izraisa vissiltākās jūtas vienam pret otru un joti vieno, saliedē sabiedrību, kā arī stiprina valsti. Tik vienoti un optimistiski pie mums cilvēki vēl nekad nav bijuši. Cik jauki, ka trīsdesmit gadus pēc valstiskuma atjaunošanas

mēs beidzot uzzinājām, ka mūsu sabiedrība sastāv no intelīgentiem, gurdriem un izglītotiem, kā arī tīzliem un mazizglītotiem individuēm. Ja kādreiz bija grūti noteikt, kurš pieder pie kādas kategorijas, tad tagad beidzot ir atrasts risinājums un ir skaidri zināms, kurš ir gudrs, bet kurš - tīzs. Ir steidzami jāpiņem likumi, kas aizliegtu tīzliem izmantot sēkociņus un elektrību. Es domāju, ka liela daļa tautas to atbalstītu. Atliek vēl tikai nodibināt Vienīgās Patiesības Ministriju, kura sekotu līdzi, lai visi pareizi domātu, lai lasītu tikai pareizos rakstus un, galvenais, lai veidotu sarakstus ar nepareizi domājošajiem, kurus tad varēs iežogot pāraudzināšanai demokrātiskajās koncentrācijas nometnēs. Dzelzceļš uz Krieviju dienējēl jau ir nojaukts, lopu vagoni arī vairs nav pieejami pietiekamī lielā skaitā, tāpēc mūsu nākotne ir vietējās koncentrācijas nometnes nepareizi domājošajiem. Un, nedod Dievs, ja par vakcinām kāds pateiks vai uzrakstīs kaut ko slīktu. To ražošanai un reklamēšanai ir iztērēta milzu nauda, tāpēc atpakaļceļa vairs nav. Mūsu nākotne ir jauni vīrusi un jaunas vakcīnas, jo citādi vairs nav iespējams apturēt tautu vairošanos, resursu patēriņšanu un panākta procesu kontrolēšanu pasaulei. Jā, mīlie perdinavieši, teikšu atklāti, šajā procesā būs arī upuri. Mēs jau tagad upurējam medicīnu, izglītību, kultūru, tūrismu un cilvēku brīvību. Visās reliģijās tiek nestu upuri, un arī Covidreliģija nav izņēmums. Ja vajadzēs, arī jums vajadzēs krist par upuri šajā vispasaules pārformatēšanas procesā. Dubultmorāle un meli ir mūsu galvenie ieroči cīņā par jauno kārtību, un daudzi nekad nesajēgs, kas te patiesībā notiek, jo "patiesību" jums pasniegs tie, kuri paši ir nopirkīti par trīsdesmit sudraba grašiem. Dārgie perdinavieši, skatieties, kuram ir acis, klausieties, kuram ir ausis, un sajūtiet, kuram ir sirds, un lai tas Kungs stāv jums klāt jūsu nākotnes ceļos! Aleluja!

Otrā rīta pārsteigtie perdinavieši mēģināja atcerēties, kā īsti beidzies pasākums sābru Donata pagalmā, ko un cik ilgi runājis Skaldu Valdis un kur viņš palicis. Neviens nebija dzirdējis, kā šis aizbrauca. Daži teica, ka tas nav nekāds brīnumis, jo elektromobilis pārvietojas bez skājas, citi tomēr uzskatīja, ka vakardienas notikumi ir bijuši pārāk aizdomīgi. Tukšas pudeles no dārgā konjaka Donats tā arī nevarēja atrast, kaut gan daudziem vakara viesiem otrā rīta stipri sāpēja galva, un tas liecināja par to, ka konjaks tiešām ir bijis un dzerts esot daudz. Arī riepu nospiedumi pagalmā skaidri rādīja, ka pavisam nesen te ir braukusi mašīna.

Perdinavieši sēdēja pie pavasarī ieskābētās bērzu sulu burkas un kopā ar sābru Donatu apsrieda svešnieka parādišanos ciemā un viņu vakardienas uzrunu. Daži teica, ka Skaldu Valdis runājis ļoti pareizi, neskatoties uz to, ka esot atstājis rūdīta nelieša iespaidu, kurš maskējas ar laipnību un meliem. Citi piebilda, ka tagad ar varu un naudu saistītie visi spļauj tautai uz galvas, un reti viņu vidū var atrast tiešām godprātīgu, gudru un tikumīgu politiķi, kuram pietiek drosmes iestāties pret izveidojušos sistēmu un darboties pēc savas sirdsbalss. Visi, kuri nokļūst tajās aprindās, agri vai vēlu samaitājas un sāk pūst vienā stabulē. Vēl daži teica, ka dzērumā cilvēki bieži vien pasaka to, ko skaidrā domā, tāpēc reizēm der arī ieklausīties.

Tad runas sāka virzīties uz nākotnes apspriešanu. Cilvēkiem vienmēr ir gribējies ieskatīties nākotnē un cerēt, ka dzīve kļūs labāka. Daļa perdinaviešu bija optimistiski noskaņota un paredzēja, ka tuvākajā laikā viss šis ārprāts beigsies. Daži pārslimos, citi sapotēsies, nebūs vairs iemesla bezjēdzīgiem aizliegumiem un ierobežojumiem, un visa dzīve atgriezīsies vecajās sliedēs. Citi turpretī uzskatīja, ka nekad vairs nebūs tā, kā agrāk. Pat, ja vīrus pēkšņi kaut kur pazustu, daudzi tam neticētu, turpinātu Valkāt maskas, izvairītos no cilvēkiem un pieprasītu glābjošās potes. Bet bija arī tādi, kuri uzskatīja, ka ne jau tāpēc tas vīrus tika palaists, lai pēkšņi izbeigtos. Tam ir jāpilda sava funkcija un jāpalīdz pārveidot pasauli. Iespējams, ka daudzi, kuri to saprotot vai nesaproto, aktīvi piedalās šajā pasaules pārveidošanā, to nemaz nedarītu, ja ieraudzītu, kāda pasaule izskatīsies pēc pārveides un kur tad būs viņi paši ar saviem tuvākajiem. Bet katram ir izvēles iespēja kaut ko darīt vai nedarīt, atbalstīt vai neatbalstīt. Dažus var nopirkīt par naudu, daži pakļaujas bailēm vai draudiem, bet daži skatās uz citiem un paši nemaz nesaproto, ko dara.

Todien perdinavieši vēl ilgi sēdēja sābru Donata pagalmā, dzēra pavasarī ieskābēto bērzu sulu un apsrieda pēdējos notikumus. Bija atvasara, un Saulīte patīkami sildīja. Blakus uz soliņa, kēpas atmetis, omulīgi gulēja un notiekoso vēroja melnais kakis.

Tev nav jācīnās ar šo mulķu baru. Ir tikai jāpārliecina tie, kuri atnākuši ar dakšām, ka cilvēki ar lāpām grib atņemt viņiem dakšas.

“Upītes Uobeļduorzs” sasniedz prātīgu vecumu

Sestdien Šķilbēnu pagastā, spītējot drēgnajam laikam, aizvadīts senākais latgaliešu mīlas dzejas un dziesmu festivāls “Upītes Uobeļduorzs”, turklāt tas bija īpašs, jo notīka jau divdesmito reizi. Zīmīgi, ka dzejniece Mārīte Slišāne uzsvēra, ka festivāls sasniedzis prātīgu vecumu. Viņai piekrit festivāla organizators Andris Slišāns: “Nemot vērā, ka 20 gadi ir cilvēka ceturtā - piektā daļa no mūža, jāsecina, ka tas patiesi ir labs un cienīgs vecums. Reti kurš festivāls tik ilgi izdzīvo, tāpēc tupināsim vēl vismaz tikpat...”

Kļuvis bagātāks. Andris Slišāns, aicinot uz skatuves Latvijas Radio 5 raidījuma “Pici breinumi” vadītāju un Rēzeknes Tautas teātra aktieri Jāni Pampi (foto), kurš festivāla vadītāja lomā iejutās jau trešo reizi, jokoja, ka Jānis kļuvis bagātāks, jo ūsām pievienojusies bārda. Tikpat jestri bagātnieks pieteica latgaliešu mūzikas un literatūras atbalstītājus un popularizētājus.

Bez dejām neiztikt. Festivāls “Upītes Uobeļduorzs” nav iedomājams bez dejošanas.

Vēsturiski paraksti. Visi mākslinieki pēc uzstāšanās atstāja savus autogrāfus uz īpaša stikla stenda.

Godina māksliniekus. Festivāla organizatori mūziķus un dzejniekus godināja gan ar ‘paldies’ vārdiem, gan ar dažādiem našķiem, ko sagatavoja “Bišu namiņš” un “Māgaliņa cipītes”. Folkloras kopas “Rekavas dzintars” vadītājs Vilis Cibulis (foto) sprieda: “Būs gardi!”

Atklāj festivālu. To, ka tradīcijas paliek nemainīgas, apliecināja Upītes folkloras kopas dziedātāji kopā ar “Rekavas dzintara” vadītāju un grupas “Karburators” līderi Vili Cibuli (foto). Skatītāji, izdzirdot festivāla himnu, cēlās kājās, lai godinātu dzejnieku, publicistu, folkloras vācēju un lokālās vēstures pētnieku Antonu Slišānu. Savukārt festivāla organizators Andris Slišāns pateicās par aplausiem Antonam, kurš aktivitātes Upītē vēro no debesu maliņas. 20 gadu jubilejas festivālā piedalījās deviņi dzejnieki un 10 muzikālās apvienības, varēja izbaudīt dažādu žanru dzejas un prozas lasījumus, bet mūziku izjust, sākot no folkloras, beidzot ar roku. Šogad dzejniekiem un mūziķiem pievienojās arī Evikas Muiznieces neparasto zīmējumu izstāde, kas bija izvietota turpat spoguļu estrādes ārpusē.

Sveiciens svētkos! Mārīte Slišāne ir bijusi visos festivālos un sevi dēvē par “Upītes Uobeļduorza” veterāni. “Bija sarunāts, ka uzstāsimies kopā ar dēlu Ontonu, bet viņš kaut kur aizaskraidoja,” dzejniece atklāja. Tāpat viņa uzsvēra, ka ir lepna un pateicīga tētim par to, ka šāds festivāls notiek jau divdesmito reizi: “Ne vien mēs esam viņa bērni, bet arī visi Antona Slišāna darbi un idejas ir viņa bērni.”

Ciemiņi. Uz īpaši veidotās spoguļu skatuves kāpa arī dziedātāja Katrīna Dimanta kopā ar mūsu novadnieku Rolandu Zelču. Viņa atklāja noslēpumu, ka savulaik uzdāvinājusi čellu Dominikam Slišānam.

Latgalē, ka nav nekur jāiet projām.”

Īpaša dāvana. Balvu novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs festivāla organizatoram Andrim Slišānam (foto) uzdāvināja 20 litru degvielas kannu, atgādinot, ka tas, kas mūs nenogalina, dara stiprākus: “Lai stipra Upīte, Latgale un Latvija!”

Izceļas ar oriģinalitāti. Grupas “Ginc un ES” dibinātājs un solists Gints Ločmelis pirms uzstāšanās jokoja, ka būs oriģināls, jo izpildīs savas dziesmas. Viņš solijumu godam tureja.

Bauda “Upītes Uobeļduorza” ābulus. Amanda Buklovska no Egluciema un Viktorija Supe no Rekovas atklāja, ka āboli, tāpat kā noskaņojums svētkos, ir lieliski. Viņas apnēmās festivālu apmeklēt arī tā piecdesmit gadu jubilejā.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Pie mums brauc revizors

Novada vadība iepazīst Kupravu

Aija Socka

Aizvadītajā trešdienā Balvu novada vadība turpināja iepazīt pagastus, mērojot ceļu uz Latvijā mazāko pagastu – Kupravu, kur tikās ar pagasta pārvaldes vadītāju ALEKSANDRU TIHOMIROVU.

Ikreiz, iebraucot Kupravas pagasta teritorijā, kas robežojas ar Viksnas un Susāju pagastiem, pārņem neliela pamestības sajūta. Par aizgājušajiem laikiem, kad ciemā dzīvoja aptuveni piecas reizes vairāk iedzīvotāju, notika ražošana un bija darbavietas, liecina vien drenu cauruļu rūpnīcas ēkas, kas pārvērtušās graustos. Var teikt – kontrastu ciems, kur pamesti un nepabeigtī daudzdzīvokļu nami mijas ar apdzīvotām un sakoptām mājām, kur garu zāli un krūmus pie neapdzīvotiem privātpašumiem nomaina noplauts mauriņš.

Fakti par Kupravas pagastu

- Kopējā platība – 3,7 km².
- Iedzīvotāju skaits – 313.
- Pagasta pārvaldē strādā 6 darbinieki (vēl 4 kurinātāji sezonas laikā), 3 darbiniekiem ir pilna slodze.
- Pagastā atrodas 6 daudzdzīvokļu mājas, 3 pierde pašvaldībai (divas apdzīvotas, viena – iekonservēta), 3 – privātpersonām.
- Pagastā ir 184 pašvaldības dzīvokļi.

Pagasta pārvaldes vadītājs A.Tihomirovs raksturoja situāciju, tuvojoties apkures sezonai. Katlu mājā vienu katlu remontēja pagājušajā gadā, otru remontē šogad. Kamēr labs laiks, strādnieki vairāk darbojas pa āru, vēlāk domās par remontdarbiem iekštelpās. Piemēram, pamazām remontēs dzīvokļus un pagasta pārvaldes telpas. No pagastā esošajiem 184 dzīvokļiem viens dzīvoklis ir privatizēts, visi pārējie – pašvaldības. Piepildījums – 2/3 dzīvokļu. No 10 dzīvokļiem 4-istabu apdzīvoti vien 4. Vienā no tiem pirmajā stāvā darbojas feldšeru punkts, otrā – koprītne. Pagastā apsver iespēju 4-istabu dzīvokļus izremontēt un piedāvāt Sociālā dienesta vajadzībām, lai seniori vecumdienas varētu pavadit dzīvokļos, nevis pansionātos. Komunālie maksājumi nav augsti: maksa par īri – 14 centi par m², ūdens – 3,94 eiro (ar PVN) mēnesī, atkritumi – 2,50 eiro, kanalizācija – 3,70 eiro. Ziemā maksa par apkuri – 1,10 eiro par kvadrātmētru. Kopā par iepriekšminētajiem pakalpojumiem sanāk maksāt aptuveni 1 eiro dienā, plus elektrības maksa.

Kupravā dzīvokļus piedāvā, piemēram, cilvēkiem, kuri iznāk no cietuma, bāreniem. Atsevišķi apsaimniekošanas maksu no iedzīvotājiem neiekasē, jo, kā saka pārvaldes vadītājs, nav grūti noplaut zāli. No īres maksas pagastā rod iespēju atlināt līdzekļus dzīvokļu remontiem. Ir, protams, iedzīvotāji, kuri laikus nenorēķinās par saņemtajiem pakalpojumiem, tāpēc pārvaldē domā, kā piedzīt parādus. Ir bijusi pieredze, ka iedzīvotājiem, kuriem nav parādsaistību pret pašvaldību, izremontē dzīvokļus. Un, lai saņemtu šo pakalpojumu, iedzīvotājiem atradās pat lielas naudas summas, lai segtu parādus. Sadzīves atkritumus izved divas reizes mēnesi. Iedzīvotāji godprātīgi izmanto arī atkritumu šķirošanas konteinerus. Pagastā ir brīvi ne tikai dzīvokļi, bet arī garāžas ne visas ir aizņemtas. Ir gadījumi, kad garāžas aizslēgtas, lai arī cilvēki nomas līgumus neturpina. "Tas ir mūsu īpašums, bet tajā pat laikā – mantas svešas," atzīst A.Tihomirovs.

Kupravā dzīvo taupīgi, rēķina, kā iekonomēt līdzekļus. Strādā ar savu tehniku, nevis izmanto pakalpojumus, piemēram, ceļu greiderēšanā, kas sanāktu dārgi. Pēdējos gados pagastā izdarīti vērtīgi darbi – noasfaltēts ceļš cauri Kupravai, renovēta daudzdzīvokļu māja, ierīkots jauns urbums, ūdensvads, attīrišanas iekārtas un kanalizācija, rekonstruēta siltumtrase. Ūdens kvalitāte priece, analīzes ir labas.

Kupravu vairākkārt apmeklējušas amatpersonas, lai skatītu skolu ar mērķi tajā izmitināt imigrantus. Teorētiski var skolai pieslēgt ūdeni un apkuri, tomēr, pirms izmitināt skolas telpās imigrantus, vajadzēs iegādāties vēl vienu apkures katlu, ieguldīt līdzekļus remontdarbiem. Pagaidām ar skolas telpu pielāgošanu imigrantu vajadzībām vēl daudz neskaidrību, jo bruņotie spēki interesējas tikai par telpām un to, cik imigrantu varēs izmitināt, bet nav gatavi diskutēt par to un uz kādiem

Foto - A.Kirsanovs

Pārvaldes vadītāja kabinetā. A.Tihomirovs iepazīstināja klātesošos ar dzīvi un darbu Kupravā. Minēja arī, ka pēdējos gados palielinājies meža zvēru skaits, kas apdraud mājdzīvniekus. Piemēram, pa veco dzelzceļu manītas vilku pēdas, par ko ziņots medniekiem. Pārvaldes vadītājs un ogotāji šogad redzējuši divus mazus lācēnus. Vēl nesenā atmiņā gadījums, kad Kupravā no 24 bišu stropiem lāča neaiztikti palika tikai četri stropi.

Foto - A.Kirsanovs

Baseins. Telpas neizmanto un neapkurina, lai gan kādreiz bijusi doma baseina telpās izveidot ģimenes atpūtas centru. Tā kā finansējums tam nav rasts, kādreiz ievērojamajai celtnei, kas šobrīd ir mitruma un pelējuma pārņemta, nav pielietojuma. No ārpuses par tās sakoptību, kārtojot puķu dobes un grābjot koku lapas, rūpējas algoto pagaidu sabiedrisko darbu veicēji. Šobrīd pagastā sakopšanas un citos saimnieciskajos darbos nodarbināti seši bezdarbnieki.

Foto - A.Kirsanovs

Padomju mantojums. Pie Kupravas skolas ēkas no padomju gadiem vēl saglabājusies ielas nosaukuma plāksne ar uzrakstu divās valodās.

nosacījumiem notiks izmitināšana.

Novada vadību interesēja, ko Kupravā piedāvās apskatīt tūristiem. Pārvaldes vadītājs atzina, ka pietiek, ka tūristi brauc caur pagastu un skatās, cik slikti dzīvo Latgalē. Pirms 15 gadiem bija viens nāves gadījums, kad cilvēks nokrita no rūpnicas ēkas skursteņa, uz kura bija uzkāpis. Iedzīvotājiem no uzturēšanās rūpnicas vai pamesto māju teritorijā bieži vien neatturēja arī uzraksti "Ieeja aizliegta" vai apkārt saliktie sieti, kas nostāvēja tikai mēnesi.

Uz izpilddirektorei jautājumu par vajadzībām, plānojot nākamā gada budžetu, pagasta pārvaldes vadītājs atbildēja, ka neko lielu nevajag. Gribētu izveidot rotāļu laukumu un pilnveidot atpūtas vietu pie diķa. Kā problēmu, ko drīzumā atrisinās, minēja daudzdzīvokļu mājas ūdensvada sliktos stāvokli. Remontdarbus plāno oktobrī. Pasta telpās bija doma atvērt frizētavu, bet Covid dēļ ideja astājās. Agrāk pagastā darbojās divi veikali, šobrīd – viens. Iedzīvotāji iepērkas vietējā veikalā vai mēro ceļu uz Balviem, Viļakai, Vilaku vai citu apdzīvotu vietu. Ar Viksnas pagastu kupraviešiem ir kopēji kapi un baznīca.

Foto - A.Kirsanovs

Skola. Kupravas skola slēgta jau 7 gadus. Šobrīd skolas ēkā apkurina tikai sporta zāli. Pirmā stāva logi aizmūrēti ar kieģeļiem, un daļa logu, kas bija kritiskā stāvoklī, nomainīti pret jauniem.

Foto - A.Kirsanovs

Peldbaseina ēka. Teritorijā pie peldbaseina izveidota estrāde – izvietoti soliņi, uzbūvēta nojumīte. Iedzīvotāji labprāt apmeklē pasākumus, iesaistās pašdarbībā. Gada laikā ārā notiek vismaz astoņi pasākumi.

Foto - A.Kirsanovs

Telpa kultūras aktivitātēm. Zālē redzamie mūzikas instrumenti liecina par aktīvu kultūras dzīvi, kur neiztieki bez muzikāliem priekšnesumiem.

Futbols

Noslēdzies Ziemeļaustrumu čempionāts

10.septembrī noslēdzās Ziemeļaustrumu futbola čempionāts, kurā Balvu Sporta skolu pārstāvēja 9 komandas 8 vecuma grupās.

Kā stāsta treneris Ingus Zaharāns, jaunie futbolisti arī Covid-19 pandēmijas laikā spējuši sagatavoties, lai godam pārstāvētu savu pilsētu ārpus novada robežām. Trīs komandas uzvarēja savās vecuma grupās, divas ierindojas 2.vietā, bet četrām komandām šī bija lieliska sacensību pierede, lai pilnveidotu spēlēprasmi. Vienīgā grupa, kurā nebija pārstāvēti Balvi, bija meiteņu grupa, taču treneris arī uz to, ka pie mums futbola laukumos dosies meiteņes, skatās cerīgi. Balvu Sporta skolas jauniešu komandas turpina startēt Latvijas čempionāta U-13 un U-14 vecuma grupās, kur sezona turpināsies vēl līdz novembrim, ja vien nebūs jauni Covid-19 ierobežojumi. Sezonu turpina arī Balvu pieaugušo futbolistu komanda. Darbu sākuši 2016. un 2017.gadā dzimušie bērni, kuri gan sacensībās vēl nepiedalās, bet cītīgi mācās spēlēt futbolu, lai jau pirmajās sacensībās spētu parādīt maksimāli labu sniegumu.

Foto - no personīgā arhīva

U-12 futbolisti izcīna 1.vietu. Par Ingusa Zaharāna trenētās komandas labāko spēlētāju atzīna Edgaru Boldānu, visa turnīra labāko vārtsargu - Viesturu Pipcānu, bet visa turnīra rezultatīvāko spēlētāju - Tomu Zvejnieku.

Foto - no personīgā arhīva

Uzvara arī U-15 grupas spēlētājiem. Labākais spēlētājs šajā komandā ir Daniels Aleksejevs, visa turnīra labākais vārtsargs - Rainers Ušāns-Čips, bet visa turnīra rezultatīvākais spēlētājs - Deivījs Pušpurs. Komandu trenē Ingus Zaharāns, uzvara izcīnīta piecu komandu konkurencē.

Foto - no personīgā arhīva

Otrā vieta sešu komandu konkurencē. Trenera Jāņa Zakariša U-10 komandā par labāko spēlētāju atzīts Ivo Frolovs, bet par visa turnīra labāko uzbrucēju - Viesturs Salmanis.

Veselīgs dzīvesveids

Treniņnometnē gūst energiju un iepazīst novadu

Foto - Z.Logina

No 17. līdz 19. septembrim Balvu novadā notika brīvdienu treniņnometne skriešanas entuziastiem, ko rīkoja "Skriešanas Akadēmijas" vadītājs un treneris SALVIS GRUŠEVS.

"Skriešanas Akadēmijas" dibinātājs ir mūspuses garo distanču skrējējs, sertificēts treneris ar daudzu gadu stāžu Salvis Gruševs. Viņa skolā visu vecumu cilvēkiem māca pareizu skriešanas tehniku, principus, sagatavo sacensībām un palīdz jauniešiem klūt fiziski spēcīgākiem. Salvis, dāvinot labus sporta apavus jaunajiem Balvu Sporta skolas vieglatētiem, atbalstījis viņus mērķu sasniegšanā. "Jākustas jebkurā vecumā – kustības un aktivitāte ir dzīvības atslēga," uzskata treneris. Ari sarīkot treniņnometni Latgalē, Balvu novadā, kur ir viņa dzimtā puse, nav nejaušība. Nometnes dalībnieki šeit trīs dienas ne tikai trenējās, bet arī iepazīna mūspusi. "Būs lielisks režīms, uzturs, foršas vietas, kvalitatīvi skriešanas un spēka treniņi. Smelsimies enerģiju un attīstīsim sevi gan fiziski, gan garigi," dalībniekiem solīja Salvis. Sarunās nometnes dalībnieki apstiprināja, ka ir tieši tā, kā sākotnēji solīts.

Gribēja noskriet pusmaratonu

Rīdziniece KRISTĪNE KOKOREVIČA atzina, ka "Skriešanas Akadēmijā" cītīgi trenējas jau kopš pagājušā gada novembra. "Mans mērķis bija pareizi sagatavoties un noskriet pusmaratonu ar domu, ka tas nav grūti, bet ir baud-pilns skrējiena. Priecājos, ka mērķi sasniedzu 29.augustā, kad notika Rīgas maratons. Tādu rezultātu, kā uzrādīju, pati nebiju gaidījusi. Tas bija ļoti labs! Tas pierādīja, ka nav mērķu, kurus nevar sasnieg. Vajag tikai gribēt un strādāt, bet grūtākos brižos līdzās ir lielisks treneris, treniņu biedri, kuri atbalsta un motivē turpināt," stāsta Kristīne. Viņa atklāja, ka visi pēc treniņa devās izzinošā ekskursijā, un nometne ir lielisks veids, kā pabūt un redzēt arvien jaunas vietas.

"Tie ir jauni izaicinājumi pārvarēt sevi. Piemēram, mums bija jālec pāri barjerām, ko neesmu darījusi kopš pamatskolas. Bet kāpēc ne? Tas ir aizraujoši un interesanti," atzina Kristīne. Viņa piebilda, ka treneris Salvis ir stingrs, no dalībniekiem prasa disciplīnu un palīdz sasnieg katras nospraustos mērķus. Pie viņa vienmēr var saņemt izpratni un atbalstu treniņprocesā.

Atvērās cita pasaule

Līdzīgās domās ir arī Informācijas sistēmu menedžmenta augstskolas viceprezidente OLGA VERDENHOFA no Rīgas: "Agrāk ar skriešanu biju uz 'jūs'. Ieraudzīju feisbukā informāciju par treniņnometni Sanktmorīcā un, nedaudz padomājusī, nolēmu pieteikties. Man vajadzēja pārmaiņas, jaunas emocijas, pamainīt savas enerģijas plūsmu citā virzienā. Jā! Tas ir tas, kas man vajadzīgs. Lai arī negaidīju neko jaunu no tās nometnes, man atvērās pavisam cita pasaule." Olga ir profesionāla motobraucēja, viņai vairāk patīk volejbols, bet skriešana - tas bija kas jauns. "Esmu aktīvā dzīvesveida piekritēja, tāpēc iemīlēju arī skriešanu. Nometne satiku brīnišķīgus cilvēkus, ar kuriem uzturam draudzīgas attiecības. Arī pēc nometnes turpinu iet uz treniņiem "Skriešanas Akadēmijā". Tur var iet trenēties ikviens, jo ir dažādi līmeņi katra cilvēka fiziskajai sagatavotībai," teica Olga.

Slavē Balvu sporta bāzes

Nometnes dalībnieki atzina, ka Balvi jau paspējuši iepatikties. "Man bija pārsteigums, cik jums ir lieliski aprīkotas sporta bāzes. Viss sakārtots. Tās ir labas iespējas jauniešiem un visiem, kuri vēlas trenēties," saka Olga. Viņai piekrīt Kristīne, kura Balvu pilsētīņas šarmu iepazinusi vakarstundās. "Katrā pilsētā ir sava *odzīja*, un šeit sajutām sportisku gaisotni. Jums ir lieliski stadioni, baseins, trenižieru zāle, kurā jau paspējām trenēties," piebilst Kristīne.

KĀRLIS EGLĪTIS no Rīgas "Skriešanas

Akadēmijā" trenējas ar mērķi savos 50 gados noskriet 50 kilometrus: "Lai arī esmu trenējies un skrējis, sapratu, ka vienam bez profesionālās palīdzības to sasnieg būs grūti. Internetā atradu Salvi un uzsāku treniņus. Balvos mani patīkami pārsteidza sakārtotās sporta bāzes, lielisks stadions un, cik zinu, labi savi vietējie treneri. Jauniešiem, kuri vēl meklē ceļu savā dzīvē, iesaku sportot, vingrot un vienmēr būt labā formā un garastāvoklī. Šeit jums ir viss, lai nodarbotos ar sportu un aktīvi trenētos."

Uzaicina pieredzes bagātu treneri

Vairāki treniņnometnes dalībnieki atzina, ka jau ir kļuvuši par draugiem, kuriem joti patīk sabiedrība. Viņi ir bijuši līdzīgās nometnēs Portugālē un Sanktmorīcā Šveicē, kopīgi priecājušies par kalniem, labām sporta bāzemē un dabasskatiem. Salvis Gruševs atzina, ka šo nometni Latgalē sācis organizēt mazliet pavēlu, tomēr cilvēki atsaukušies. Nometnes dalībnieki ir no Rīgas, Olaines, Mārupes, arī trenera brālis Jānis no Bērzpils. Dienu plānos ir gan rīta rosmes, gan pilnvērtīgas ēdienei, kas mijas ar treniņiem un aktīvu staigšanu. "Balvu pilsētas stadionā novadīt treniņu nometnes dalībniekiem uzaicināju pieredzējušo treneri Viktoru Beļikovu. Viņš mums parādīja vairākus lieliskus vingrinājumus, pastrādājām ar barjerām," saka Salvis. Viņš atklāj, ka nometnes dalībnieki jau paspējuši izmantot trenižieru zāli pie baseina, peldējuši arī baseinā, bijuši sauna, un pilsētas sporta bāzemē velta atzinīgus vārdus. Salvis uzskata, ka Balvi ir lieliska pilsēta, kur aicināt visu līmeni sportistus uz teniņnometnēm. "Noteikti vedišu cilvēkus uz Latgali, uz Balviem vēlreiz. Šeit ir viss ne tikai labiem treniņapstākļiem, bet šeit ir arī daudz ko redzēt un gūt jaunas zināšanas," pārliecinoši saka treneris. Viņš saviem sportistiem rādīja Balkanu kalnus, Viļakas ezera salu un pilsētu, vēsturiskās partizānu mitnes Stompakos.

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Eiropas kultūras mantojuma dienas

Ar velosipēdiem izbrauc pa veco dzelzceļa līniju

Foto - no personīgā arhīva

Zinaida Logina

Kultūras mantojums ir daudzveidigs, tas ir klātesošs mūsu ikdienā un ietekmē paaudžu likteņus. Šī gada Eiropas kultūras mantojuma dienas, sauktas arī par Mantojuma dienām Latvijā, kas norisinājās no 17. līdz 19. septembrim, bija veltītas transporta tēmai, izcelot vairāk nekā 80 objektus visā Latvijā.

Arī mūspusē notika Eiropas kultūras mantojuma dienu pasākumi, un viens no tiem bija atpūtas velobrauciens Viļaka-Balvi-Gulbene, kurā piedalījās arī tieslietu ministrs Jānis Bordāns. Tālakie velobraucēji ieradās ar vilcienu, citi - ar savu transportu un vispirms pulcējās Gulbenes dzelzceļa stacijā, lai dotos tālāk uz Viļaku, Žiguriem, Kupravu, Viksnu un Balviem. Pasākumu rīkoja Balvu un Gulbenes novada pašvaldības sadarbībā ar Vidzemes tūrisma asociāciju. Atsaucība bija liela - "Zaļā ceļa Rīga-Pleskava" iepazīšanās braucienos no Viļakas līdz Gulbenei piedalījās vairāk nekā trīsdesmit velobraucēji. Vecās dzelzceļa līnijas ir sakārtotas par projekta līdzekļiem, kas tiek īstenots Latvijas-Krievijas sadarbības programmā.

Rūdījums ļauj izmest līkumu un pieveikt vairāk kilometru

JURIS STANKA no Siguldas smej, ka sevi atceras tikai uz velosipēda. Apmēram 15 gadus braucis sacensībās, nu pievērsies velotūrismam, jo tas šķiet interesantāk. Pirmajā dienā Juris akli nesekoja visiem braucējiem komandā, bet izmeta vairākus likumus, kopā pa dienu nobraucot 55 kilometrus. "Bija ļoti interesanti. Bija daudzas pieturas, kur mūs sagaidīja kultūras darbinieki - Viļakā, Žiguros, Kupravā, Viksnā. Daudz uzzinājām par jūsu pilsētu, ciemu, arī dzelzceļa vēsturi. Vienīgais, ko ievēroju un kas sāpināja, bija daudzās pamestās mājas. Mani pārsteidza Viļakas pilsētas sakoptība. Nekur nebiju redzējis tādus milzīgus akmeņus kā Balvos, Lāča dārzā," par redzēto dalās Juris Stanka. Viņš stāsta, ka velobraucēji Latvijā pazīst Krišjāni Ratiniku jeb vairāk zināmu kā Velomenu. Viņš īsteno ieceri "Iztin latviju", kur katrā novadā ir izveidojis velomaršrutus. "Latvijas apceļošanas piedzīvojums – iztin Latviju. Katrā jaunajā Latvijas novadā pa unikālam velomaršrutam, kas tavus velobraucienus pacels jaunā limeni. Ir īstais laiks turpināt apceļot Latviju, iepazīt nezināmas vietas, mērot nerēdzētu celus, lai beigās ar lepnumu varētu teikt, ka, jā, esmu bijis visos Latvijas novados," aicina Krišjānis Ratiniks. Šie maršruti veidotī kā spēle, kad, nobraucot tikai vienu maršrutu, ar QR koda palīdzību var tikt pie nākamā. Uz jautājumu, vai braucējus netraucēja stiprās vēja brāzmas, Juris atsmēja, ka kādam vienmēr būs kaut kas traucējošs, vai tā būs saule vai lietus, bet pašam ir tāds rūdījums, ka laika apstākļi vai ceļa segums nespēj sabojāt prieku par braucienu.

Jācīnās par veloceliņa Balvi-Kubuli izbūvi

Biedrības "Vidzemes Tūrisma Asociācija" valdes priekšsēdētājs RAITIS SIJĀTS atzina, ka Vidzemē bijušās dzelzceļa līnijas jau gandrīz sakārtotas. "Mūsu mērķis bija pašiem izbraukt

šo posmu un parādīt, ka velotūristi var doties ceļā arī vēl 70 kilometrus tālāk par Gulbeni. Labi, ka pie jums vēl viss nebija aizaudzis ar krūmiem kā citviet. Posmi, kurus vajadzēja sakārtot, bija dažādi, un, lai varētu sākt strādāt, zemi no Latvijas dzelzceļa vajadzēja pārņemt pašvaldībām. Tāpēc tikai pirms diviem gadiem varēja uzsākt veco sliežu ceļu piemērošanu velobraucējiem, kājāmgājējiem, slēpotājiem, izjādēm," atgādināja Raitis Sijāts. Viņš uzsvēra, ka lielākā problēma, ar ko saskārās velobraucēji, ir motorizētā transporta pārvietošanās pa šiem ceļiem. Mašīnām izbraukāts ir ceļš no Žiguriem līdz Kupravai, tur veidojas tā sauktā *trepe*, kas apgrūtina braukšanu ar velosipēdu. Var saprast cilvēkus, kuri šeit dzīvo un kuriem pārvietoties pa šo ceļu ir ērtāk, bet arī līdzināt šo ceļu ar tehniku nevar, jo tā visu uzbērumu ātri vien var nogreiderēt purvā. Gulbenē vienu posmu ceļa piebēra ar šķembām un uzlika stabīņus, tā atrisinot problēmu. "Ja skatāmies nākotnē, gribētu ātrāk redzēt apmēram 4 kilometrus garo veloceliņu Balvi-Kubuli, kuram jau sen izstrādāts tehniskais projekts. Šis ceļa posms gājējiem un braucējiem ir diezgan bīstams, jo šeit ir liela satiksmes intensitāte. Pie Kubulu stacijas uzstādīts cilvēku skaitītājs, kurš pierāda, ka velobraucēju un kājāmgājēju šeit ir pietiekami daudz. Cеру, ka jūsu novada jaunais un aktīvais priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs, kurš arī piebiedrojās velobraucējiem, panāks, ka šo veloceliņu ierīko. Stingrāks segums sliežu ceļam būtu vajadzīgs arī posmā no Kubuliem līdz Gulbenei," uzskata Raitis Sijāts. Viņš pauž prieku par izdarīto - sakārtotajiem ceļa posmiem, izdotajām kartēm, par atpūtas vietām, kas ierīkotas, bet vēl ir lietas, kas jāpaveic. Velobraucēju vidū bija daudz cilvēku, kuri šo ceļa posmu mēroja pirmo reizi - no Rīgas, Tukuma, Siguldas, tāpēc svarīgs būs viņu redzējums un viedoklis. Cilvēku interese ir liela, un daudzi velotūristi gaida brīdi, kad atvērs robežu ar Krieviju, jo arī Krievijas pusē dzelzceļa līniju sakārto un piemēro velobraucējiem un kājāmgājējiem. Tiesa, sliedē gan tur nav nojauktas, kā tas ir pie mums.

Gribētu redzēt lāci, bet pa gabalu

ALISE PLAUME no Cēsim ar velosipēdu labprāt ik brīvā brīdi dodas izbraucienos pa šiem "Zaļajiem ceļiem" un arī mūspusē veikusi visus posmus. "Vērojot cilvēkus un dabu, secināju, ka abas jūsu pilsētas ir brīnišķīgas, cilvēki - laipni un viesmilgi ne tikai cielu stāstos, bet arī reālajā dzīvē. Kad braucu viena, bieži izdodas redzēt dzīvniekus, patīk vērot dabasskatus. Smejos, ka gribētu redzēt arī lāci, kurš šeit dzīvojot, bet tikai no attāluma. Interesanti bija staciju stāsti, kā tās mainījušās laika gaitā, arī vietējās liecības, kas palikušas, piemēram, Žiguru stacijā. Svarīgas ir atpūtas vietas, jo, braucot lielus gabalus, tās ir vajadzīgas. Tāpēc prieks, ka par to bija padomāts. Aprūnājos arī ar kurzēniekiem, kuri bija mūsu grupā, mums bija interesanta viedokļu apmaiņa," atklāj Alise Plaude.

Aprīko ar navigāciju un spidometru

Rīdzinieki UĢIS LAPIŅŠ un IVETA ELMANE smej, ka brauc mazliet nepieradināti. Viņi daudz braukuši pa 'zaļajiem dzelzceļiem' Eiropā - Vācijā, Polijā, Itālijā, Šveicē, kur tiešām uz tā nedrīkst atrasties motorizētais transports, tāpēc pie mums

Foto - Z. Logina

Katram braucējam - sava velosipēds. Izrādās, ka labi tūrisma velosipēdi maksā tūkstošus, bet ceļā var doties arī ar pavisam parastu velosipēdu, līdzi nemot spēlu lācīti.

mazliet traucējis fakts, ka šeit to neievēro. Uģis smalki atklāj Eiropas veloceliņu lielisko segumu, kurus nebojā kokvedēji, lauksaimniecības tehnika vai cits transports, kā tas nereti notiek Latvijā. "Pagājušajā gadā mēs nobraucām ceļu no Pleskavas šosejas līdz Balviem, kur mūs sagaidīja transports un aizveda atpakaļ. Ari šajās dienās jūspusē bija fantastiski labi, tikai vietām traucēja ceļa segums. Zaļajam ceļam jābūt zajam! Tor var regulēt ar likumdošanu, pašvaldībā pieņemtiem saistošajiem noteikumiem un citām varas institūcijām. Ja vēlamies dzīvot kā Eiropā, mums arī jādomā un jārīkojas kā Eiropā," uzskata Uģis. Iveta ievērojusi pamestās mājas, bet ipaši biedējošas šķita Kupravas brūkošās *piecstāvenes*: "Likās, ka esmu citā valstī, nevis Latvijā. Pamestība ir briesmīga. Cilvēkiem šeit vai nu nav ko darīt, vai tūšām izdarīts tā, ka nav šo darbavietu. Nezinu... Taču cilvēki ir ļoti draudzīgi un viesmilgi, ar Rīgu nesalīdzināt." Iveta parāda, kā aprīkoti viņu tūrisma velosipēdi, kuru cena ir krietni virs tūkstoša, bet ar visu aprīkojumu - vēl dārgāki. Pie velosipēda stūres pievienots telefons ar lādētāju, lai var pieslēgt navigāciju, spidometrus, speciālas tūrisma somas. Tas viss atvieglo braukšanu un ceļošanu ar velo padara daudz patīkamāku.

Sagaida ar dziesmām un teātri

Tūrisma speciāliste INESE MATISĀNE ir gandarīta ar paveikto, lai arī organizatoriski visu saplānot un sakārtot nebija viegli. "Gulbenē daži atbrauca ar vilcienu, citi - ar autobusu vai mašīnu. Katru cilvēku vajadzēja sagaidīt, iedot viņam nepieciešamo informāciju. Grupā bija arī vegetāri, vajadzēja saskaņot ēdienu kartes katrā ēdināšanas punktā. Īpaši pacentās "Kotīnu" saimnieces, bet katra pusdienu paužīte un vakariņas bija ar savu gardumu. Viļakas estrādē mūs sagaidīja kultūras darbinieki ar labu teatrālu uzvedumu, Žiguros sagaidīja dziedātāji, jo Latgale ir arī dziesmu zeme. Meža labumu sieva cienāja ar priežu sirupu, lai veselība visiem, centās stāstīt par katru staciju, bet Viksnā to brīnišķīgi izdarīja Ilgvars Bērziņš, uzsverot sadzīvisko pusī. Bija ļoti daudz jautājumu no braucēju puses. Grupā bija arī tādi velobraucēji, kuri izmeta lielākus lokus, pieplusojot sev vairāk kilometru. Malači!" prieku par divās dienās piedzīvotu pauž Inese Matisāne.

Apsveicam!

Pietrūka zīmoga, gredzenu un vienādu uzvārdu

28.augustā Balvu novada Dzimtsarakstu nodaļā gredzenus mija un viens otram ‘jā’ vārdu teica bērzkalniete ANGELINA GOLUBNIČAJA un balvenietis JĀNIS SARĶIS. Jauno pāri dzīvē ievadija liecinieki Svetlana Golubničaja un Igors Fjodorovs.

“Mūsu ar Jāni iepazīšanas stāsts ir skaists un romantisks, tajā pašā laikā to varu nosaukt par absolūti dabisku un harmonisku. Jaunības gados biju izskatīga un ambicioza meitene – no jauniešiem saņēmu daudz komplimentu un uzmanības, bet tas manā sirdī neaizkustināja nevienu stīgu. Jānis man neteica komplimentus, neteica skaistus vārdus – viņš darīja, rūpējās, sargāja. Jānis vienkārši vienmēr bija blakus. Tas bija cilvēks, ar kuru sajutu drošību, kuram varēju uzticēties un uzticēt savu likteni. Un šī drošības sajūta mani nav pametusi kopš tā brīža, kad viņu satiku. Es dzemdēju Jānim divus burvīgus dēlus – Edvardu, kuram jau ir 19 gadi, un Rihardu, kuram 13. Ne reizi no Jāņa neesmu dzirdējusi nevienu rupju vārdu, un tagad droši varu apgalvot, ka arī nesadzirdēšu. Mūsu abu stāsts 25 gadu garumā ir skaists, ļoti vienkāršs, bet tajā pašā laikā arī sarežģīts,” teic Angelina.

Par savu kāzu dienu Angelina un Jānis izvēlējās 28.augusto un šo skaisto notikumu nolēma atzīmēt šaurā radu lokā. Pēc svīnīgās ceremonijas dzimtsarakstu nodaļā jaunlaulātie devās uz Lāča dārzu, kur palaida gaisa hēlija balonus ar katru ciemiņa novēlējumiem, saslēdza sirdis ar atslēgu un devās uz svīnību vietu – peldošo mājiņu Balvu ezerā. “Grūti vārdos izstāsti, cik tā bija neaprakstāma svētku sajūta – mēs peldam pa ezeru, esam laimigi, bet mums blakus paši tuvākie cilvēki dzīvē. Gribam viņiem teikt vislielāko paldies par uzmanību, smaidiem, pārsteigumiem, novēlējumiem un sirsnīgumu, kas padarija mūsu kāzu dienu par īpašu un emociju pilnu. Tādu, kas paliks atmiņā uz mūžu,” teic jaunlaulātie.

Angelina un Jānis par sievu un vīru kļuva Covid pandēmijas laikā, taču viņi atzīst, ka šī situācija plānus neizjauca. Vienīgais nepatīkamais brīdis bija dzimtsarakstu nodaļā, kad ceremonijas laikā bija jāstāv sejas maskās. “Tā tomēr ir īpaša diena, kad negribas savas emocijas slēpt aiz maskām. Taču, ja tādi ir noteikumi, tie jāpieņem,” teic Angelina. Viņa piebilst, ka ar Jāni ļoti vēlētos aizbraukt kāzu ceļojumā uz Grieķiju, Santorini salu, taču Covid dēļ tas pašreiz nav iespējams.

Jautāta, kas mainījies pēc kāzām, kad pirkstu rotā laulību gredzens, jaunā sieva teic: “Kā jau minēju, biju laimīga un droša arī līdz kāzām. Tomēr nepameta nepabeigtības sajūta... Paradoksāli, bet tiešām pietrūka zīmoga pasē, laulību gredzena un vienādu uzvārdu. Tagad esam Sarķu ģimene, kur Jānis Sarķis ir ģimenes galva, vīrs, tēvs. Bet es? Es tagad nēsāju laulību gredzenu! Varbūt kļūšu vēl laimīgāka un vēl lutinātāka? Varbūt! Dzīve rādis!”

Foto - no personīgā arhīva

Atgriežoties pie publicētā

Kaiva joprojām ir cerību pilna

Pirms trīs mēnešiem rakstījām un lūdžām sabiedrības atbalstu bijušās baltinavietes KAIVAS LOČMELES, kura šobrīd dzīvo Anglijā, ārstēšanai. 30 gadus jaunā sieviete pirmos slimības simptomus sajuta jau pirms vairāk nekā 10 gadiem, taču pēdējo divu gadu laikā viņas stāvoklis būtiski paslītinājās.

“Kaiva sāka izjust spēcīgus reiboņus pat no mazākās galvas kustības, vertigo un sliktu dūšu, migrēnas, vizuālos traucējumus, ķermeņa nejūtību, muskuļu vājumu, pastāvīgas spiediena izmaiņas galvā, problēmas ar līdzsvaru, ārkārtīgu nogurumu un vēl daudzus citus nepatīkamus simptomus, kuri atnēmuši viņai spēju strādāt un dzīvot normālu dzīvi bez līdzcilvēku nepārtraukta atbalsta. Kaiva vairs nevar braukt ne ar automašīnu, ne velosipēdu, pat pa kāpnēm jākāpj ļoti uzmanīgi, jo spēcīgie galvas reiboņi liek par sevi manīt,” jūnijā “Vaduguns” žurnālistei stāstīja Kaivas mamma, baltinaviete Anita Ločmele.

Kliniku atrada pati

Diemžēl bija vajadzīgi 10 gadi, lai noskaidrotu, ka jaunā sieviete cieš kraniocervikālās nestabilitātes. Būdama neatlaidīga, par spīti dažādajiem mediķu viedokļiem, Kaiva arvien vairāk sāka iedziļināties slimības simptomos un izmisumā sāka meklēt informāciju internetā. Viņa atrada ASV Reģeneratīvās medicīnas kliniku “Caring Medical”, kas jau 28 gadus veiksmīgi ārstē šāda veida saslimšanas. Drīz vien Kaiva sazinājās ar kliniku un pēc mediķu pieprasījuma nosūtīja viņiem angļiski pārtulkotus visus izmeklējumus. Viņi tos izskatīja un deva atbildi, ka pēc medicīniskajiem rādītājiem viņi varētu jaunajai sievietei palīdzēt. ASV mediķu piedāvājums bija sākt terapiju jau augustā, un tam bija nepieciešami aptuveni 46 tūkstoši euro. Kaiva vērsās pie sabiedrības un lūdza atbalstu, lai varētu atgūt veselību un

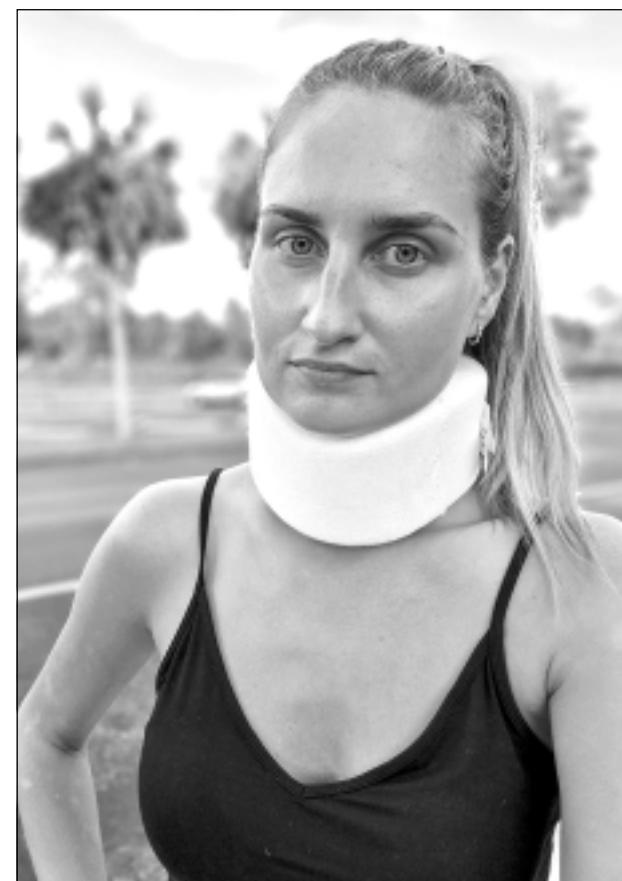
atgriezties normālā dzīvē.

Gadiem ilgi meklētās atbildes saņemtas

Kopš publikācijas “Vadugunī” pagājuši precīzi trīs mēneši. Kā tad Kaivai šajā laikā klājies? Pēdējie mēneši jaunajai sievietei pagājis ļoti lielā steigā un stresā gan ar ieceļošanas atļaujām, gan lidojumiem un formalitātēm. Šajā laikā viņa ar draugu Artūru saņēmusi daudz labu vārdu, atbalsta un lūgšanu. Lūk, ko saviem atbalstītājiem sociālajā vietnē “Facebook” raksta Kaiva: “Esam neizsakāmi pateicīgi jums par ziedojušiem - kopā ar organizācijas “Palidzēsim viens otram” atbalstu tika savākti 42,687 euro. Tas ļāva man virzīties tuvāk manam viskvēlākajam sapnim - veselībai! Šobrīd ar Artūru atrodamies Floridā, un nesen notika ilgi gaidītā pirmā vizīte pie ārstiem “Caring Medical” klinikā. Visa diena tika pavadīta izmeklējumos un konsultācijās.

Tika atklātas ļoti nopietnas veselības problēmas: kakla C1-C2 skriemeļu nestabilitāte ļoti smagā formā (novirze ap 7mm), kakla C5-C6 skriemeļu nestabilitāte smagā formā (novirze ap 4mm) un kakla kreisās pusēs artēriju nospiešanās un bloķēšanās, kas rada lielu iekšējo spiedienu uz smadzenēm, kā arī virkni citu komplikāciju. Tas viss arī izskaidroja manus līdzīnējos mistiskos un šķietami neizskaidrojamos simptomus, kurus 10 gadu garumā norakstīja uz vegetatīvo distoniju un citām kaitēm. Esmu tik ļoti pateicīga savai iekšējai balsij, kas vienmēr skāļi protestēja pret šim ‘diagnozēm’ un nejāva man nolaist rokas. 10 gadi ir ilgs laiks, un mans pašreizējais stāvoklis ir ļoti ielaists, taču esmu cerību pilna! Man vēl priekšā ir divas izmeklēšanas, kas precīzēs kakla asinsvadu stāvokli, tad notiks konsultācijas par ārstēšanas plānu. Saprotu, ka tas būs daudz garaks un sarežģītāks process, nekā sākotnēji bija domāts, taču esmu tam gatava. Jo beidzot vien pāris dienu laikā esmu saņēmusi atbildes, kuras meklēju gadiem ilgi!

Mēs visi esam tik dažādi - cits paļaujas tikai uz sevi un

nevienam netic, bet cits tic augstākajam spēkam - Dievam. Mana mamma ir ticīga un kā pateicību visiem mūsu atbalstītājiem un ziedotājiem velta dievkalpojumu. Vēlreiz no sirds PALDIES visiem par atbalstu! Lai jums un jūsu mīļajiem ir stipra veselība, jo tas ir pats galvenais!”

Lappusi sagatavoja S.Karavočika

Foto - no personīgā arhīva

Ugunsnelaimē Šķilbēnu pagastā

Nodeg saimniecības ēka. Pirms ziemas jāparūpējas par mājlopiem

12.septembrī ugunsdzēsēji glābēji saņēma izsaukumu uz Šķilbēnu pagastu, kur 300m² platibā dega vienstāvu saimniecības ēka. Diemžēl tā pilnībā nodega, un tagad Porskovas ciemā esošo Mistra kalna māju saimniekiem AIVARAM un ELITAI BUKŠIEM galvenās rūpes ir sagādāt vismaz jumtu virs galvas viņu sešiem mājlopiem – četrām slaucamajām govīm un divām telitēm.

Daļu tehnikas izglābj, pārējais – viss pelnos

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests izsaukumu uz ugunsgrēku saņēma pulksten 10.29, bet to likvidēja pulksten 13.39. Notikuma vietā ieradās gan Balvu daļas, gan arī Viļakas un Tilžas posteņu ugunsdzēsēji glābēji. Savukārt māju saimnieki vēl neilgi pirms ugunsgrēka bija izgājuši ārā un neko aizdomīgu nerēdzēja. Tad devās dzīvojamajā mājā un jau pēc brīža uzdzirdēja sprakšķus. "Izskrējām ārā, un uguns liesmas saimniecības ēku jau bija praktiski pilnībā apņēmušas. Turklat ugunsgrēks sākās tajā ēkas daļā, kur atradās siena ruļļi. Protams, iespēja pašiem kaut ko darīt lietas labā bija maza. Pārējēma stress, haoss – kā jau šādās reizes mēdz būt," notikušo atceras Aivars un Elita.

Kā izrādījās pēc ugunsgrēka, tas izcēlās elektroinstalācijas iessavienojuma dēļ. Turklat pašiem elektrības vadiem nebija nekādas vainas – tie bija jauni, ievilkti pirms diviem gadiem. Vadus nelaimīgā kārtā, visticamāk, sagrauza žurkas... Šī iemesla dēļ ugunsgrēki notikuši arī citviet. Lai vai kā, tagad, kā spriež Aivars, elektroinstalācija būs jāatjauno citādākā veidā, lai pie vadiem nepiekļūtu grauzēji. Tikmēr ugunsnelaimes sekas ir diezgan bēdīgas. Ēka nodega pilnībā. Par laimi, no sadegšanas izdevās izglābt piena dzesētāju, slaucamo aparātu un zāles plāvēju. Viss pārējais pārvērtās pelnos un gruvešos. "Kā jau saimniecības ēkā, tur glabājās praktiski viss, kas nepieciešams ikdienas saimniecības darbos. Kopumā ēka sastāvēja no trīs daļām – kūts, piena mājas un telpām, kur glabājās siens. Tā ēkas daļa, kur glabājās siens, bija uzcelta jau diezgan sen. Savukārt kūts un piena māja bija jaunas, kas bija celtas no blokiem. Cerējām, ka tie būs saglabājušies un jaunus pirkst nevajadzēs, tomēr bloki lielā karstuma ietekmē vairs nav izmantojami – tie ir saplaisājuši un drūp," secina māju saimnieki.

Tagad galvenais uzdevums ir vispirms uzbūvēt ēku, kur ziemu varētu pārlaist mājlopi, un arī piena māju. Saprotams, ka tam visam nepieciešami līdzekļi, celtniecības materiāli. Kā par nelaimi, būvniecības materiālu cenas arī strauji uzskrējušas augšup. Piemēram, blokiem vien, iekļaujot to piegādi, nepieciešams aptuveni tūkstotis euro. "Neilgi pēc ugunsgrēka bijām aizbraukuši uz būvmateriālu veikalui Rēzeknei. Teiksim tā, - nospirku pāris sīkumus, bet samaksāju 200 euro. Cenas tādas, ka... Nu, kā ir, tā ir. Ir jādarbojas un maziem soliņiem jāturpina iet uz priekšu," teic māju saimnieki.

Vai un kādu palīdzību iespējams saņemt?

Vēl labā atmīnā 2019.gada jūlijā notikumi, kad Bērzpils un Lazdukalna pagastos viesuļvētrā pamatīgi cieta vairākas saimniecības, tajā skaitā dzīvojamās mājas un citi objekti. Tolaik, piemēram, Balvu novada pašvaldības Sociālais dienests pieņēma lēmumu par naudas pabalstu izmaksāšanu piecām mājsaimniecībām par kopējo summu 7527 euro. 50% no šīs summas Balvu novada pašvaldībai kompensēja Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija. Savukārt pati pašvaldība pabalstus piešķira savu iespēju un budžeta ietvaros, ievērojot saistošos noteikumus "Par sociālās palīdzības pabalsti Balvu novadā". Protams, šo postījumu kopējais mērogs bija krietni lielāks. Tajā pašā laikā arī ugunsgrēki, kad nodeg iedzīvotāju īpašumi, diemžēl nav retums ne tikai Latvijā kopumā, bet arī mūspusē. Vai un kādu palīdzību no pašvaldības iedzīvotāji var saņemt tamlīdzīgās situācijās, kā nupat Šķilbēnu pagastā notikušajā ugunsgrēkā?

1.oktobrī, sakarā ar administratīvi teritoriālo reformu, darbu uzsāks Balvu novada Sociālā pārvalde, apvienojot visu lidzšinējo mūspuses novadu sociālos dienestus. Tikmēr

Foto - A.Kirsanovs

Nodegusī saimniecības ēka. Šāds skats pēc ugunsgrēka pavērās uz vietu, kur līdz šim atradās saimniecības ēka. Lai arī notikušais ir liela nelaimē, apbrīnojama ir māju saimnieku apņēmība, kuri nenolaiž rokas un pat saglabā humora sajūtu. Jānovēl Aivaram un Elitai pēc iespējas ātrāk novērst ugunsgrēka radītās sekas un veiksmi turpmākajos darbos!

vēl līdz 30.septembrim juridiski pastāvošā Viļakas novada Sociālā dienesta vadītājs DZINTARS ČERBAKOVS, pamatojoties uz pagaidām vēl spēkā esošajiem saistošajiem noteikumiem "Par Viļakas novada pašvaldības sociālājiem pabalstiem un to saņemšanas kārtību", informēja, ka nu jau bijušajā Viļakas novadā krīzes situācijā ir paredzēts pabalsts līdz attiecīgā gada 1.janvāri spēkā esošās minimālās darba algas valstī aptmēram. Tiesa, pirms to piešķirt vai nē, katrā konkrētā situācijā vispirms tiek atbilstoši izvērtēta. "Pabalstu piešķir, ja ģimene vai persona pati saviem spēkiem nespēj nodrošināt savas pamatlavadzības. Kā saprotu, šajā gadījumā ugunsgrēkā Šķilbēnu pagastā cietusi saimniecības ēka, nevis dzīvojamā māja – vismaz ne tādā mērā, ka tā būtu kļuvusi neapdzīvojama. Līdz ar to jāvērtē, vai nodegusī saimniecības ēka ir saistīta ar ģimenes pamatlavadzību nodrošināšanu. Jebkurā gadījumā palīdzības pieprasītajam vispirms nepieciešams sociālajam dienestam iesniegt iesniegumu, pēc kā dienests izvērtēs tā pamatotību. Pagaidām, kamēr 1.oktobrī darbu vēl nav uzsākusi apvienotā Balvu novada Sociālā pārvalde, līdz 30.septembrim iesniegumu var adresēt Viļakas novada Sociālajam dienestam (konkrētajā gadījumā tuvākā vieta, kur var nogādāt iesniegumu, ir Rekava). Tomēr, ja tas tiktu izdarīts arī citu mūspuses novadu sociālajos dienestos, informācija tāpat nonāktu Viļakas novada Sociālajā dienestā, jo šobrīd vairs nešķirojam, kurā no sociālājiem dienestiem tiek iesniegti iesniegumi. Galvenais, ka iedzīvotāji izrāda savu gribu un to izdara, ja vien tas ir nepieciešams. Savukārt sociālais dienests iesniegumu atbilstoši izvērtētu un pieņemtu lēmumu - pabalstu piešķirt vai nē. Iesniegumu var iesniegt gan klātienē, gan arī caur e-pastu ar elektronisko parakstu," darīja zināmu Dz.Cerbakovs.

Aivars un Elita izsaka lielu pateicību kaimiņiem un visiem pārējiem, kuri pēc ugunsgrēka palīdzēja, cik vien varēja. Tas vienmēr ir liels atbalsts, tomēr priekšā vēl daudz darba. Tādēļ laikraksta "Vaduguns" kolektīvs aicina nepalikt vienaldzīgiem un zvanīt mājas saimniekiem uz tālr. nr. 28353091, iespēju robežas sniedzot savu palīdzību!

Foto - A.Kirsanovs

Dzīvojamā māja. Par laimi, ugunsgrēkā izdevās izvairīties no vēl lielākas nelaimes, jo liesmas blakus esošajai dzīvojamajai mājai ļoti lielus postījumus nenodarīja. Aivars un Elita spriež, ka par to lielā mērā jāpateicas tobrīd labvēlīgajam vēja virzienam. Tiesa, karstuma rezultātā tika sabojātas mājas fasādes apdares plāksnes (saidings).

Foto - A.Kirsanovs

Kūts un piena māja. Aivars un Elita pastāstīja, ka attēlā redzamie bloki vairs nav derīgi. Tie jājauc nost un kūts un piena māja jābūvē no jauna.

Motorzāģi vairs nesalabot.
Saimniecības ēkā atradās arī motorzāģis. Lūk, kas no tā palicis pāri pēc ugunsgrēka.

Foto - A.Kirsanovs

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Eiroreģiona ziņas

Pieredzē dalās ar viesiem no Igaunijas

Foto - A.Kirsanovs

Septembra sākumā eiroreģiona "Pleskava-Livonija LV" Latvijas sekcijā Balvu Kultūras un atpūtas centrā viesojās Igaunijas kolēgi - Pilvas, Veru un Valgas pašvaldību vadītāji un pārstāvji.

Kā stāsta Balvu novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs, pašvaldību vadītāji dalījās pieredzē par administratīvi teritoriālo reformu Latvijā. Viesi apmeklēja Balvu novada pašvaldība investīciju projektu objektus, kultūrvēsturiskās un tūrisma vietas Balvos un Viļakā, viesojās arī pie uzņēmējiem. "Šajā partneru tikšanās reizē Igaunijas partneri vēlējās uzzināt, kā novadu reforma notiek pie mums. Pārrunājām dažādas sadarbības iespējas par kopīgiem projektiem jaunajā plānošanas periodā. Latvijas un Igaunijas partneri diskutēja arī par jau esošo projektu realizāciju. Kopīgi apmeklējām industriālo teritoriju bijušā gaļas kombināta teritorijā, kur sakārto degradētās teritorijas un ceļ angārus. Tur būs jaunas darbavietas. Pēc Balvu Novada muzeja apmeklējuma viesi devās uz Viļaku, kur apmeklēja katoļu baznīcu un iepazinās ar tūrisma objektiem un zemnieku saimniecību "Kotipi", dzirnavām, kur pusdienoja," stāsta novada vadītājs. Viesi nakšņoja Susāju pagasta zemnieku saimniecības "Rātnieki" viesu namā pie māju saimnieka Andra Kazinovska. "Andri var saukt par vienu no eiroreģiona 'tēviem', tāpēc vakara diskusijas par kopējiem objektiem un jauniem projektiem izvērtās īpaši interesantas. Nav noslēpums, ka vairākām valstīm kopā atrast finansējumu ir vieglāk nekā mazam novadam. Jāizmanto visas iespējas naudas piesaistei, jāizvērtē visas sadarbības formas. Par mūsu darbošanos eiroreģionā informēts arī Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs Toms Plešs, kurš solījis savu atbalstu," stāsta S.Maksimovs.

Foto - A.Kirsanovs

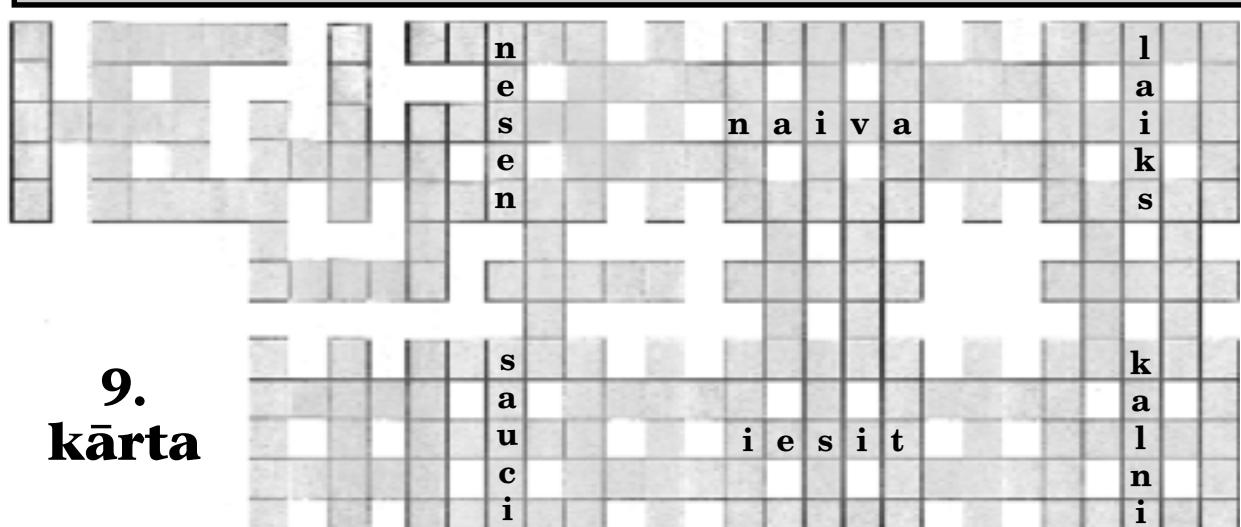

Foto - A.Kirsanovs

Diskutē par jaunām kopīgu projektu iespējām. Sarunas vadīja eiroreģiona "Pleskava-Livonija LV" izpilddirektors Juris Annuškāns. Savukārt pēc darba sarunām viesi varēja iepazīties ar mākslas plenēra "Valdis Bušs" pirmajos trīs plenēros radītajiem darbiem.

Maģiskie vārdi

Uzdevums: visus maģiskos vārdus ierakstīt krustvārdu miklai līdzīgā tabulā. Uzvarētāju gaida pārsteiguma balva.

Aklas - Antra - astma - bikla - Daina - ietek - Ināra - Inese - kalni - kasti - kauja - kālis - klade - kluba - kurus - laime - laipa - laivā - linis - liste - ļauna - meklē - maina - maiss - malas - malka - marle - melis - melsa - mēsli - naski - nemāk - pants - pasts - rāmāk - rasts - rādit - saper - saite - sauli - sākās - sekas - sekla - sēnes - sesks - siens - sieve - silts - sista - skaja - skats - skava - smaka - smēde - stāva - stāvs - stepe - stils - stumj - talka - trenē - valis

Jūsu atbildes tiek gaidītas "Vaduguns" redakcijā, Teātra ielā 8, līdz 10.oktobrim.

Maģisko vārdu miklu atrisināja: G.Amantovs, St.Lazdiņš, Z.Pulča, L.Krilova, J.Pošeika (Balvi), V.Ločmele (Lazdukalns), A.Mičule, I.Ločmele (Tilža), I.Homko (Medneva), D.Zelča (Krišjānu pagasts).

8.kārtā veiksmē uzsmaidīja IRĒNAI LOČMELEI no Tilžas. Pēc balvas griezties redakcijā (līdzi nemit personu apliecinu dokumentu).

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu. Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlam - tārunis).

Velosipēdisti Viļakā. Iesūtīja Jānis S. no Viļakas.

Pie Stānišlava. Iesūtīja Andrejs no Balvu novada.

4.maijs Balvos. Iesūtīja Pēteris no Balviem.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Bērns un kabatas nauda

Kā noteikt bērna kabatas naudas lielumu un runāt par citiem naudas jautājumiem

Vecākiem ir būtiska loma bērnu finanšu pratības veidošanā, tādēļ prasmi rīkoties ar naudu ieteicams attīstīt jau kopš bērnības. Kā pakāpeniski vairot bērnu zināšanas par un ap naudas jautājumiem, skaidro JEKATERINA ZINIČA, biznesa attīstības vadītāja Baltijā.

"Jautājumi, kas saistīti ar finansēm, joprojām daudziem šķiet neērti, taču bērniem ieteicams jau savlaikus stāstīt par ikdienas pirkumiem, izdevumiem un to apmēriem, kā arī krāšanu, lai iespējami agrākā vecumā rastos izpratne par to, kā strādā nauda un kāda ir tās vērtība. Pārrunāt finanšu jautājumus ir svarīgi ne tikai tad, kad bērns ir neapdomīgi rīkojis ar naudu, bet arī pavisam ikdienišķas situācijas, sniedzot skaidrojumus un padomus. Tas liks bērnam justies nozīmīgam un iesaistītam, kā arī vairo savstarpēju uzticību ģimenē," norāda Jekaterina Ziniča.

Pirmais solis: kabatas nauda

Kabatas nauda ir labs sākums finanšu pratības veidošanā, jo iemāca bērnam pārvaldit naudu pašam un ļauj iepazīties ar tās vērtību. Tomēr ieteicams nepiešķirt kabatas naudu, piemēram, tikai par mājasdarbu veikšanu - tas var likt bērnam no tās atteikties, lai tie nebūtu jāveic. Turklat šāda metode nesniedz iespēju bērnam pašam plānot un pārvaldit savus līdzekļus.

Lai noteiktu kabatas naudas apmēru, ieteicams nemt vērā kopējos ģimenes ikmēneša izdevumus. Piemēram, kabatas naudu var izsniegt reizi mēnesī vai sadalit to vairākos mazākos un biežākos maksājumos, atkarībā no bērna vecuma. Pašiem mazākajiem, kam vēl tikai veidojas izpratne par naudu, sākotnēji ieteicams kabatas naudu izsniegt tikai pāris dienām. Gadījumos, ja bērns ir ātrāk iztērējis visu piešķirto naudu,

ieteicams pieturēties pie iepriekš noteiktā kabatas naudas apjoma. Te svarīgi ir sekot līdzi bērna tēriņiem - ja nedēļas laikā mēnesim paredzētā summa tiek iztērēta, pārrunājiet un sniedziet padomus, lai bērns pēc tam jau patstāvīgi varētu plānot savu budžetu un izvērtēt nepārdomātos tēriņus.

Tāpat kabatas naudas ikdienas apjoms var veidoties atbilstoši bērna aktivitātēm, piemēram, vai viņš dodas kādā garākā izbraucienā, vai arī tā ir skolas diena, kad ēdienei reizes jau ir ieplānotas un nauda nepieciešama tikai papildu tēriņiem, attiecīgi naudas apjoms varētu būt mazāks. Tikpat svarīgi ar bērnu ikdienā ir pārrunāt veidus, kā, mainot paradumus, var ietaupīt kabatas naudu vai samazināt ikdienas tēriņus. Piemēram, ūdeni līdzņemšanai savā pudelītē var jau sagatavot mājās, nevis iegādāties ūdens pudeli veikalā - būs gan dabai draudzīgāk, gan ļaus ietaupīt kabatas naudu.

Otrais solis: pašam sava maksājuma karte

Maksājuma karte ļaus bērnam gūt pirmo pieredzi ar bankas pakalpojumiem, piemēram, bankomāta un internetbankas lietošanu, drošības noteikumu ievērošanu, kā arī atvieglos iespēju vecākiem sekot līdzi bērna tēriņiem un noteikt to limitu. Bērni biežāk nekā pieaugušie ļaujas emocionāliem pirkumiem, nereti pat neatceroties, kur kabatas nauda ir iztērēta. Apskatot norēķinu vēsturi, vecāki var būt informēti par pirkumiem, tādējādi nodrošinot arī atspērienu punktu sarunām par atbildīgāku pirkumu veikšanu. Prasme rēķināt var būt pirmā pazīme, ka bērns ir gatavs savai pirmajai maksājuma kartei, kas ir lielisks veids, kā veicināt bērnam patstāvību, atbildību un izpratni par finansēm, savukārt vecākiem tas kalpos par ērtu rīku kabatas naudas pārskaitīšanai un uzraudzībai.

Trešais solis: iekrājumu veidošana

Daudz vērtīgāk par katras mazākās bērna vēlmes īstenošanu ir mudināt viņu veidot iekrājumus pašam kādam noteiktam mērķim, piemēram, jaunai rotaļlietai vai telefonam. Tas vienlaikus palīdzēs bērnam saprast, cik ilgā laikā ir sasniedzams mērķis, atliekot konkrētu naudas summu. Ja bērns kāroto būs iegādājies par paša iekrāto naudu, arī gandarījums par pirkumu būs lielāks. Tādējādi bērnam radīsies izpratne arī par naudas un lietu vērtību, proti, ka ir vērts atteikties no maznozīmīgām lietām ikdienā senlolota sapņa piepildīšanai. Jāatceras, ka bērni mācās no vecākiem, tāpēc viens no veidiem, kā veicināt interesu un izpratni par krāšanu, ir kopīga līdzekļu novirzīšana, piemēram, ģimenes ceļojumam. Tāpat interesi par iekrājumu veidošanu var veicināt arī kopīga vienošanās ar bērnu, par kurām aktivitātēm vai lietām izmaksas segs pats bērns no saviem iekrājumiem.

Svecīšu vakari 2021.gadā

Balvu, Tilžas, Viljakas Evangēliski luteriskajās draudzēs		
25.09.	plkst. 15.00	Gaiļakalna kapsētā
	plkst. 18.00	Balvu kapsētā
02.10.	plkst. 15.00	Andrakalna kapsētā
	plkst. 17.00	Garosilu kapsētā
	plkst. 18.00	Pokratas kapsētā
09.10.	plkst. 16.00	Krišjānu kapsētā
	plkst. 18.00	Kāpessila kapsētā
16.10.	plkst. 15.00	Miezāju kapsētā
	plkst. 18.00	Priedaines kapsētā
23.10.	plkst. 15.00	Jaškovas kapsētā

Viljakas Romas katoļu draudzēs		
09.10.	plkst 16:00	Vēdeniešu kapsētā
16.10.	plkst 16:00	Viduču kapsētā
23.10.	plkst. 16:00	Lāšku kapsētā
30.10.	plkst. 16:00	Viljakas kapsētā
Tilžas draudzē		
25.09.	plkst. 14.30	Purvīnu kapos
02.10.	plkst. 14.30	Runcenes kapos
09.10.	plkst. 14.30	Kāpessila kapos
16.10.	plkst. 15.00	Ranguču kapos
23.10.	plkst. 15.00	Lutanānu kapos
30.10.	plkst. 15.00	Odrenes kapos
06.11.	plkst. 15.00	Tilžas kapos
Baltinavas un Šķilbēnu draudzēs		
25.09.	plkst. 16.00	Bēlinu kapos
	plkst. 17.30	Plieševas kapos(Ba)
02.10.	plkst. 16.00	Slobodas kapos
	plkst. 17.30	Dukulevas kapos
09.10.	plkst. 16.00	Plešovas kapos(Šk)
	plkst. 17.30	Vilkovas kapos
16.10.	plkst. 17.00	Dansku kapos
23.10.	plkst. 17.00	Breksenes kapos
30.10.	plkst. 17.00	Merkuzīnes kapos

Bērzu, Augustovas, Rugāju un Krišjānu draudzēs		
25.09.	plkst. 15.00	Bērzu kapos
	plkst. 16.00	Mastarīgas kapos
	plkst. 18.00	Lieparu kapos
02.10.	plkst. 13.00	Putrānu kapos
	plkst. 15.00	Slavītu kapos
	plkst. 17.00	Dekšņu kapos
09.10.	plkst. 13.00	Čušļu kapos
	plkst. 14.30	Stāmeru kapos
	plkst. 16.00	Dubļukalna kapos
	plkst. 17.30	Vilkavas kapos
16.10.	plkst. 13.30	Vārnienes kapos
	plkst. 15.00	Cepurnieku kapos
	plkst. 17.00	Saksmales kapos
23.10.	plkst. 13.00	Kraukļevas kapos
	plkst. 14.00	Auškas kapos
	plkst. 15.30	Sudarbes kapos
	plkst. 17.00	Cūkusalas kapos
30.10.	plkst. 12.00	Silenieku kapos
	plkst. 13.30	Reibānu kapos
	plkst. 15.00	Bolupes kapos

Balvu un Sprogu Romas katoļu draudzēs		
02.10.	plkst. 15.00	Tutinavas kapos
	plkst. 16.00	Derdzinu kapos
03.10.	plkst. 15.00	Dampadruvas kapos
	plkst. 15.30	Kačupes kapos
09.10.	plkst. 15.30	Pilskalna kapos
	plkst. 16.00	Naudaskalna kapos
10.10.	plkst. 14.30	Pansionāta kapos
	plkst. 15.00	Silaciema-Kurnas kapos
16.10.	plkst. 15.30	Miezāju kapos
	plkst. 16.00	Čāgu kapos
17.10.	plkst. 15.30	Pērkonu kapos
	plkst. 16.00	Eglukalna kapos
23.10.	plkst. 15.30	Mežarijas kapos
	plkst. 16.00	Priedaines kapos
24.10.	plkst. 14.00	Salmanu kapos
	plkst. 14.30	Dūrupes kapos
30.10.	plkst. 15.30	Sebežu kapos
	plkst. 16.00	Romūkstu kapos
31.00.	plkst. 17.00	Začu kapos
02.11.	plkst. 18.00	Balvu-Rozu kapos

Kapu vecāko lūgums tuviniekiem pirms SVECĪŠU VAKARA sakopt piederīgo kapu vietas un piedalīties kopējās sakopšanas talkās.

Apsveikums

Vieglu taku, raitu soli
Divatā staigājot.
Lai netrūkst mīlu vārdu
Visu mūžu dzīvojot.

Sirsniņi sveicam **Ligu un Andri**,
kopējo dzīves ceļu uzsākot.

Lai mēlestība, smaids un laime Jums
vienmēr dzīvē lidzi iet.

Vera, Alla, Jānis

Pērk

Z.s "Strautiņi"
iepērk mājlopus.
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

SIA "RENEM"
iepērk jaunlopus,
aitas, liellopus.
Elektroniskie svari.
Augstas cenas!
Samaksa ar pārskaitījumu.
Tālr. 26447663,
29485520, vai uz e-pastu:
siarenem@inbox.lv
Zvaniet - cenas mainās katru nedēļu.

SIA "AIBI" IEPĒRK
galas šķirnes krustojuma
bulļus, teles eksportam.
Liellopus, teļus, jaunlopus,
jērus, zirgus kaušanai.
Kautsvarā, dzīsvarā paaugstinātās
cenas, apjoma piemaksas.
BIO lopiem augstākas cenas.
Tūlītēja samaksa. Svari. T. 20238990.

**IEPĒRK
MĀJLOPUS**
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparstrade.lv

Pērk izcirstus mežus,
1700 EUR/ha.
Tālr. 28282021.

Pērk mežus, zemi, izcirtumus,
cirsmas.
Tālr. 29433000.

Pērk meža īpašumus, cirsmas.
Tālr. 26489727, 27270205.

SIA "Senlejas" iepērk liellopus,
teļus. BIO liellopiem augstas cenas!
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 62003939.

Pērk māju vai dzīvokli.
Tālr. 27603515.

Iepērk BMW (1982.-1994.g.).
Tālr. 29414072.

Dažādi

Iebūvē ūdensvadus, kanalizāciju. Pieved smulti, granti, šķembas, melnzemi.
Tālr. 25685918.

Spiežam, karsējam, iepakojam ābolu sulu Kubulos. Tālr. 27004732.

Rok dīķus, grāvus, akas, pamatus. Līdzina krastus.
Zāģē, izved cirsmas, apaugumus. Tālr. 28608343.

**Pārliecinies,
vai abonēji**

Vaduguni!?

Vaduguns
Indekss
3004
IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.:
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒKINU KONTS
A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X
Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļ redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem
atbild to autors.

Līdzjūtības

Un negrib sirds ticēt, ka cilvēks var
tā:
No gaišas dienas aiziet mūžibā.
(K.Skalbe)

Šajā skumju brīdi izsakām
visdzīlāko līdzjūtību **Lotei Frolovai**

un tuviniekim, VECMĀMIŅU

Dieva valstībā pavadot.

Baltinavas vidusskolas sešgadīgās
grupas bērni, vecāki, audzinātāja,
auklīte

Lai mātes milestība visos celos
vada,

Lai mātes miers jums spēku dod,
Lai labā, apklausīsi sirds vēl ilgi

Teic padomu un ceļa maizi dod.

Izsakām visdzīlāko līdzjūtību

Gunāram, Solvitai un Sandim,

Alīdu mužības celā pavadot.

Kaimiņi: Aivars, Oskars, Gunārs

Māmiņ, māmiņ, pietrūkst vārdu:
Vēji smilšu kapu glāsta.

Un es raudot čukstu klusu -

Saldu dusu, saldu dusu.

Kad pa rudens zelta pieļušo taku
mūžibā aiziet milā māmiņa **ALĪDA**,
mūsu vispatiesākie līdzjūtības vārdi
lai ir kā mierinājums **dēlam Sandim**

un pārējiem tuviniekim.

Kārsavas ielas 23. mājas iedzīvotāji

Pierimst soli, klusē doma,

Neskan milās mātes balss.

Tikai klusa sāpe sirdi

Ilgi vēl pēc viņas saukš. (E.Zālīte)

Izsakām līdzjūtību **Sandim un**

Solvitai, māti Alīdu LOGINU

mūžības celā pavadot.

Dairis, Ingars, Jānis L.

Pārdod

Baltinavas pagasta
z/s "Riekstiņi" pārdod
SERTIFICĒTU ziemas kviešu
sēku. Minimālais daudzums **Big**
Bag - 1000 kg. Sīkāka
informācija, zvanot 26574384,
28324308.

Pieprasījumu sūtīt uz e-pastu:
amatnieki5@inbox.lv.

Z/S piedāvā jaunputnus, dējējvistas.
Pieteikumi pa tālr. 29186065.

Pārdod sīvēnus Baltinavā.
Tālr. 26552517.

Skaldīta malka. Cena
23 EUR/berkubā. Piegādes apjoms
līdz 7 berkubiem. Ir sausā.
Tālr. 25543700.

Pārdod skaldītu malku ar piegādi,
pussausa. Kravas cena -
EUR 180. Tālr. 26425960.

Skaldīta malka ar piegādi.
4,5 m³ - EUR 155. Tālr. 29418841.

Pārdod svaigu cūkgālu (svilināta),
min. pasūtījuma daudzums - 1/4,
piegāde bezmaksas.
2,80 EUR/kg. Tālr. 28890462.

Pārdod kūtsmēslus.
Tālr. 26431999.

Pārdod lopbaribai: kartupeļus,
graudus, burkānus. Ar piegādi.
Tālr. 25442582.

REKLĀMA,

SLUDINĀJUMI

D.Dimitrijeva

T. 64507018

26161959

REDAKTORS E.GABRANOVs - T. 29360850

ŽURNĀLISTI: S.KARAVOJIČIKA; Z.LOGINA,

IZINKOVSKA, M.SPRUDZĀNE, I.TUŠINSKA,

A.LOČMELIS - T. 29360850

KOREKTORE S.GUGĀNE

GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 25908200

ŠOFERIS A.KIRSANOVs - T. 27870730

Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: vaduguns.lv

Datorsalikums-

SIA "Balvu Vaduguns",

G.LIELMANIS

Iespriests SIA "Latgales

Druka", Rēzeknē,

Baznīcas 28

TIRĀZA - 2700

Atvadu vārdi

Mums palikuši tavi vārdi,
Mums palikusi tava sirds.
Un liekas, ka ikviens zvaigznē
Vēl tavas acis preti mirdz.
(M.Jansone)

Ar zelta rudens krāsu krītošajām lapām atnāca skaudra un pēkšņa
vēsts, ka mūžibā aizgājusi mūsu kolēge

ALĪDA LOGINA

(31.01.1968. - 17.09.2021.)

Traģiskā ziņa, kas sestdienas rītā sasniedza baltinaviešus, šķita tik
neticama... Vēl nupat, nupat Alīdas ikdienu piepildīja darba solis skolā,
mājās, rūpes par ģimenes tuvajiem, mīlajiem cilvēkiem. Pēkšņi liktenis to
visu nezēlīgi pārvērtā pagātnes formā - BIJA.

Alīda Baltinavas vidusskolā strādāja par pavāri kopš 2014.gada, par
vecāko pavāri no 2015.gada. Bez kurnēšanas uzņēmas darba slodzi,
viņa bija pienākuma un atbildības cilvēks. Enerģiska, strādīga, smaidīga un
stipra! Atsaucīga darba kolēge, išta saimniece mājās, mīloša, gādīga māte
un vecmāmiņa. Sakām paldies Tev, Alīda, par darbu, par mīlestību, kas
šajā pasaulei paliek pēc Tevis!

Sāpu brīdi izsakām visdzīlāko līdzjūtību Alīdas mīlajiem - dēlam
Sandim, meitai Solvitai, mazmeitiņai Lotei, dzīvesdraugam Gunāram,
visiem tuviniekim!

Lai Gaismas ceļā Alīdas dvēselei Mūžibā!

BALTINAVAS VIDUSSKOLAS KOLEKTĪVS

Tas visskumjākais brīdis, kad mīla
sirds

Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un
stājas,

Tad zvaigznes pie debesīm asarās
mirkst

Un tukšas kā klajums kļūst mājas...
Skumju brīdi esam kopā ar
bēriem un tuviniekim, pavadot

ALĪDU LOGINU kapu kalniņā.
1987.gada klasesbiedri un
audzinātāja

Cilvēks kā mirdzoša zvaigzne,
Kas debesu plāšumos mīt -
Ne zināt mums stundu un brīdi,
Kad dziestoša lejup tā slīd.

Izsakām patiesu līdzjūtību Solvitai
un viņas ģimenei sāpu brīdi,

MĀMIŅAI aizejot mūžības celā.

Baltinavas pagasta pārvaldes
darbinieki

Es jau neaizeju,
Es vienmēr būšu puteni, bērzos,
Zvaigznēs un bērnos savos.

(Ā.Elkste)

Šis mirklis atnācis negaidīts un
skarbs... Mierinājuma vārdi
bēriem Sandim un Solvitai,
Gunāram, mazajai Lotei, pavadot
miļo ALĪDU LOGINU Mūžibā.

Mednieku klubs "Vientulje Vilki"

Tava istabiņa ilgi skums pēc tevis,
Pēc taviem sapņiem - vienkāršiem
un miļiem,

Bez tevis atnāks vakars zvaigznes
degt,

Bez tevis rīts, bez tevis saullēkts.

Negaidītā sāpu un skumju brīdi
klusi mierinājuma vārdi bijušas
kolēges ALĪDAS LOGINAS
ģimenei, viņu pāragri aizsaulē
pavadot.

